P. 1639

1943 ANUL XXII No. 4—6

REVISTA CAVALERIEI

Desen. A. Catalan

BIBLIOTECA CA... SOCIETATEA ... SIBIIU

TIPOGRAFIA CAVALERIEI SIBIU — 1943

1930

2005

97

MEMBRII FONDATORI

Ianuarie 1914

„STAFETA"

Sub Inaltul Patronaj
ale A. S. R. Principele Ferdinand
General de Corp de Armată
Inspector General de Armată şi al Cavaleriei.

COMITETUL DE DIRECŢIE

Preşedinte:	General Bogdan Gheorghe
Membrii:	General Cerchez Alexandru
	„ Pretorian Eraclie
	„ Socec Alexandru
	„ Herescu Ioan
	Colonel Băjescu Alexandru
	„ Topliceanu Ion
	„ Basarabescu Grigore
	„ Greceanu Petre
	„ Bottea Nicolae
	„ Călinescu Alexandru

COMITETUL DE REDACŢIE ŞI ADMINISTRAŢIE

Director:	Colonel Praporgescu David
Membrii:	Lt. Col. Scărişoreanu Romulus
	Maior Călinescu Ion
	„ Davidoglu Cleante
	„ Iacobini Gheorghe
	Căpitan Stircea Traian
	„ Bădulescu Savian
Secretar	Căpitan Bădulescu Savian

1943 ANUL XXII. No. 4—6

REVISTA CAVALERIEI

Cuprinsul:

		Pag.
1. — Tradiţie	*Maior* **A. Dumitrescu-Jippa**	65
2. — Luptătorii tradiţiei . . .	*Colonel* **N. Dafinescu**	68
3. — Acţiunile unui Grup de Cercetare de C. A. . .	*Maior* **A. Dumitrescu-Jippa**	75
4. — † Colonelul rezervă Ranette Ştefan	*Colonel Adj.* **Dămăceanu D.**	110
5. — † Lt.-Colonel Constantin Marinescu	*Colonel* **Dimitriu-Şoimu Adr.**	113
6. — † Maiorul Ionescu Găiseanu Panait	*Colonel* **Dimitriu-Şoimu Adr.**	121
7. — † Căpitanul Nic. Tomida	*Lt.-Colonel* **Filip Petru** . . .	126

TIPOGRAFIA CAVALERIEI SIBIU — 1943

21829

Biblioteca Judeteana ASTRA

21829P

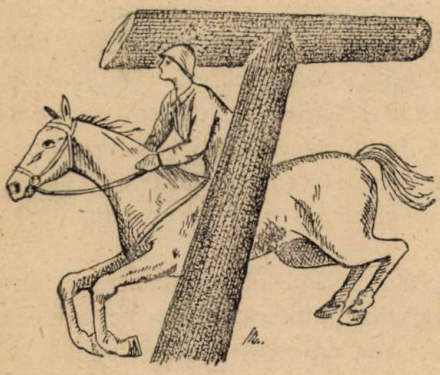

raditie

Din socotire dreaptă şi nepărtinită, glasurile româneşti se înalţă din toate ungherele, recunoscătoare şi cu mulţumiri spre înfăptuirile războinice ale călărimei noastre.

Trupuri beteşugite şi nevolnice, troiţe smerite de drumeţi la răscruci, zăbranice la femei şi vestirile celor înapoiaţi din bătaie, fac să se cutremure colnicele şi să se înspăimânte cuiburile omeneşti, la aflarea învolburatei năvale spre răsărit a cavaleriei româneşti.

Din pomenirile moşnegilor aşezaţi în umbra prispelor, din bocetul înăbuşit al nevestelor, din goana jucăuşilor prin ţarină şi din cântecele ce răzbat isteţ pe uliţe din piepturile leatului nou, se aud împletindu-se nume de aşezări îndepărtate ruseşti, cu nume de roşiori şi călăraşi români neînfricaţi.

Numai la un pătrar de veac unul după altul, războaiele din urmă ale neamului şi-au ales dintre călăreţi, viteji de epopee, pentru a-i statornici ca icoane veşnice în sufletele viitorimei noastre.

Dincolo de bolţile senine şi de zările albăstrii, se prind de-a valma în cete roşiorii Robăneştilor cu aceia ai Caucazului, călăraşii dela Cikraci cu aceia dela Stalingrad şi atâţia alţii dela Jiu, Olt, Argeş şi Siret legaţi de cei dela Nistru, Bug, Nipru şi Volga, spre a străjui, cu nimb de glorie nepieritoare, spre urmaşi şi spre destinele româneşti.

Dar întrebarea celor mulţi se poartă des, dela unul la altul, pentru a căuta aflarea cheii ascunse a măestriei războinice a acestei Cavalerii. Şi tălmăcirea se deapănă spre a se vedea de ce

parte stă această iscusinţă, de aceia a pregătirii temeinice, a meşteşugitei mânuiri a sculelor, a tovărăşiei calului ori a unor daruri sufleteşti deosebite ?

Răspunsul l-a dat nu de mult un mare ostaş, din altă armă decât a noastră, dar care dela marea dregătorie a treburilor războiului, ce o cârmueşte, a putut cunoaşte şi spune răspicat adevărul, răspunzând cu o singură vorbă căutătorilor : «Tradiţia».

Tradiţia este arma pe care au cunoscut-o călăreţii din vechi timpuri şi care le-a fost dăruită în moştenire de înaintaşi, pentruca însuşindu-şi-o şi învăţând-o cu sârg în vremi de linişte, să le poată fi de folos în războaie, pentru a nărui cu ea orice piedică le-ar sta în cale.

Tradiţia este cunoaşterea, cinstirea şi iubrea lăncierilor între ei, nu din mândrie sau spre micşorarea altora, ci din nevoia de a împlini un duh de obşte, care în zile de restrişte să răspundă neîntârziat şi cu puteri mărite mântuirei neamului.

Tradiţia armei a fost neînţeleasă de vecini şi unii au îndreptat săgeţi, pe care însă călăreţii, cu obiceiurile pe care tot tradiţia le cerea, le-au primit şi le-au adunat, pentruca din turnarea şi prefacerea lor, să găsească armuri de apărare şi săbii de lovit, la chemările neamului.

Prin tradiţie s'a născut vrerea de totdeauna a călăreţilor noştri, la câştigarea dreptului vitejesc de dăruire către neam a trăirii lor, întru nevoia pazei veşniciei româneşti.

Din tradiţie s'au călit oţelele ce ne lipseau pentru a putea fărămiţa puterea cazematelor, a doborî păsările uruitoare şi a zdrobi nălucile învesmântate'n fier.

Cu tradiţie s'au plinit degrabă suferinţele războinicilor, uneori gerul năprasnic, alteori uscăciunea şi setea, grija de casă, dorul de cei dragi, depărtarea pământului ţării şi atâtea altele.

După această trecere în aducerea aminte a făptuirelor prin tradiţie, trebue să aflăm la olaltă şi în deplină înţelegere, însuşirile ei dăruitoare în război şi în vremi de pace.

* * *

Învăţământ şi datorie a tuturor este ca fără întârziere, să pornim cu paşi repezi pentru a face să nască această tradiţie, acolo unde din păcate nu este şi să o cultivăm cu grije acolo unde, spre mulţumire, este.

Greutatea la înfăptuirea acestei lucrări este nevoia de a transforma o noţiune oarecum abstractă în elemente de trăire concretă, cu scopul de a creia prezenţa continuă a unui spirit de ordin înalt, în fiecare dintre ostaşi, spirit care să poruncească la înfăptuiri numeroase şi felurite, legate de tradiţie.

In arma noastră şi în celelalte în care tradiţia mai străjueşte, faptele pilduitoare lăsate de înaintaşi — şi care constitue un bogat şi nepreţuit patrimoniu spiritual — trebuesc împrospătate cât mai des, de noi şi pentru noi, spre a le folosi ca îndreptar de totdeauna fie al acţiunilor noastre de viaţă, fie al paşilor celor noui.

Acolo unde nu este, trebue ajutat şi venit de sus cu îndrumări, pentru a o face să trăiască, deoarece nevoia este, să avem o tradiţie a întregei noastre oştiri, adunată din componentele tuturor armelor.

Se pot găsi mijloacele şi oamenii, care vor trebui să lucreze viu, pentru a putea să aprindă cât mai repede torţa tradiţiei.

Nevoia unui îndreptar de viaţă ostăşească pe linii de tradiţie apare tot mai evidentă, cu atât mai mult cu cât se constată rezultate de netăgăduit din practica ei benevolă.

Noi călăreţii să prindem tare în mâini această armă minunată ; vârstnicii şi mai marii să o poarte zi de zi, pentru a găsi toate prilejurile de a o trăi şi a o trece celor tineri, înălţându-i pe treapta făptuirilor, trecute în veşnicie, ale celor ce îmbogăţesc cu nume nepieritoare, paginile scrise numai cu sânge, ale istoriei de cinste a Cavaleriei Române.

Maior, **A. Dumitrescu-Jippa**

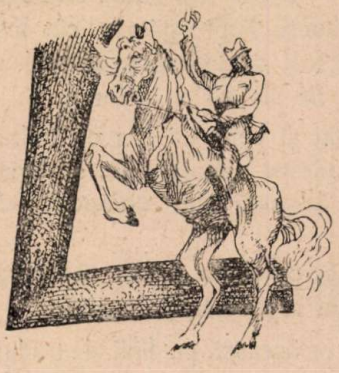

uptătorii tradiției

Un Regiment de Roșiori se bate dela începutul războiului sfânt, fără încetare, în luptă grea și încordată. Sânge cald și tânăr a curs și curge încă pe urmele victorioase ale Roșiorilor, acolo, în luptă neegală, în care numai tăria sufletului de călăreț și a conștiinței românești, domină puternic numărul enorm al luptătorilor inamici.

Și printre ei, printre tinerii luptători ai acestui Regiment, și pe deasupra lor, freamătă tânăr ca și sufletul lor, gândul și grija celorlalți Roșiori, înaintași ai celor de azi, acei care au pus piatră de început și apoi de ridicare a acestui altar prețios al tradiției armei.

«Acești luptători ai tradiției», vechi ziditori de glorie, rămași veșnic tineri prin gând și emoție, luptă cu aceiași eroică ținută prin forța lor sufletească generatoare de bărbăție, în acelaș gând cu luptătorii frontului activ.

Ostași eroi ai trecutelor războaie, ei retrăiesc astăzi în mod activ viața frontului, a glasului armelor, a tumultului durerii și a înălțării spiritului. Prin atitudinea lor — în care dragostea față de cei ce se bat astăzi pentru victorie, dogorește căldura unor suflete mari — ei contribuesc în măsură neînchipuit de mare la înviorarea sufletească a luptătorilor din front.

Faptul se petrece aidoma în toate unităţile de Roşiori şi Călăraşi unde generaţiile s'au înfrăţit în spiritul tradiţional al sublimei jertfe eroice.

* * *

Colonelul N. Dafinescu, Comandantul unui Reg. de Roşiori pleacă din Bucureşti — unde fusese în concediu — înapoi pe front.

Inainte de plecarea trenului, este salutat în gară de «un buchet de camarazi eroi», cum spune în scrisoarea sa Colonelul Dafinescu, buchet care avea în frunte pe Colonelul Mora, «pe viaţă» în acest Regiment de Roşiori. Veniseră cu reviste, bomboane, scrisori, dar mai ales aduseseră pentru luptătorii din front «porunca» de totdeauna : «păstraţi şi îmbogăţiţi gloria tradiţiei, pentru a o lăsa şi mai frumoasă generaţiei viitoare», şi aceste bunătăţi vin să le încredinţeze chiar Comandantului.

Iar când sfintele sărbători ale Paştilor surprind Roşiorii departe mult, dincolo de zarea răsăriteană, cei de acolo şi cei de aici, cei de azi şi cei de eri, uniţi prin acelaş freamăt intens al dragostei între ostaşi, îşi scriu unii altora strămoşeasca urare «Cristos a Inviat», depănând neîntrerupt firul trainic al legăturii sufletelor generaţiilor, comoară preţioasă pentru cei de mâine.

Lăsăm reprezentanţilor acestor două elemente «eri şi azi» să-şi spună singuri cele ce gândesc.

Cetitorul va înţelege din scrisorile schimbate între Colonelul «à la Suite» Mora şi Colonelul Dafinescu — actualul Comandant — ce preţioase resurse sufleteşti rămân celor ce vor urma luptătorilor de astăzi.

Domnule Colonel Mora,

Rămâne epocală pentru mine dimineața de 9 Ianuarie 1943, când în gara de Nord, am fost petrecut la punerea în mișcare a trenului, de un buchet de camarazi eroi, în frunte cu Domnia-Voastră.

Pe mine mă stăpânește o încredere oarbă în destinele Neamului și văd cu preciziune victoria finală, așa cum numai un vizionar de înaltă clasă o poate întrevedea.

De mic copil am fost educat numai în eroism în familie și în școală — în cariera armelor am avut norocul să am comandanți oameni cu aceiași educațiune, cari mi-au desăvârșit educațiunea în această direcțiune - nu văd viața decât în cinste, demnitate, conștiința datoriei împlinite, spirit de jertfă, totul în slujba țării. Nimic din bunurile materiale pentru mine. Sunt convins că materia, b a n u l ce constitue pentru cei mai mulți mirajul vieții, strică caracterul. Cetățeanul ostaș preocupat de materie, devine laș, perfid, necinstit, lipsit de caracter, lipsit de convingeri naționale și deci periculos existenței statului — acestora le este indiferent scopul statului, patriotismul — spre a intra în stăpânirea banului cumpără și vând totul și sunt gata în orice moment să-și vândă chiar și conștiința, dacă și aceasta poate să le aducă bani.

In scurtele clipe înainte de plecarea trenului, m'am văzut cu 26 de ani înapoi, în mijlocul generației eroice care avea un crez, care știa să lupte, care știa să sufere, caractere de granit, cari au realizat România-Mare.

Și azi mă cutremur și sufletul mi se înalță plin de încredere în situațiile cele mai grele, când rând pe rând am în fața mea icoanele foștilor mei comandanți și camarazi eroi.

Generalul Praporgescu, Davidoglu, Moruzi, Mircescu, Colonelul nea Iancu Călinescu, Căpitanii Muți Anastasiu, Gigi Demetriadi, Locotenenții Iuliu Roșca, Rene Băbeanu, Mora cu Căpitanul său Filitti, etc., etc., *sunt figuri trecute de mult în legendă și sunt sigur că mâine când se va scrie e p o p e i a n o a s t r ă națională, vor avea paginile lor sfinte, din cari să se inspire și însuflețească ca și noi azi, generațiile de luptători de mâine ale Neamului Românesc.*

In fața acestor icoane eroice ne închinăm când pornim la atac, tot lor adresăm rugile noastre când apărăm o palmă de pământ.

Intreg regimentul 9 Roşiori «Regina Elena» trăeşte prin tradiţia sa.

Purul eroism stă la baza educaţiunei ofiţerilor, subofiţerilor şi trupei.

«Izbânda sau moartea» ne este deviza şi toţi suntem convinşi că în orice situaţie vom ieşi bine. Lupta românească pe viaţă şi pe moarte este ţinta fiecăruia. Nici unul din noi nu cere nimic dela nimeni. Imbrăcaţi în haina ostăşească a perfectei modestii, cu surâsul pe buze, cu toţii suntem gata de jertfă pe altarul patriei. Jertfe însă conştiente, unul contra zece şi câte odată chiar unul contra 100.

Acestea constituesc secretul operaţiunilor noastre victorioase. Aşa se explică dece acest regiment n'a cunoscut defecţiunea. In toate atacurile am atins obiectivele, câte odată, cu jertfe dureroase. In apărare nu s'a cedat odată măcar o palmă de pământ.

Fiecare din noi, ofiţer, subofiţer sau simplu ostaş, consideră ca o supremă datorie executarea misiunei. Nici un obstacol nu i se poate pune în calea execuţiei.

Fiecare porneşte la luptă cu încredere oarbă, fiecare este convins de victorie căci unul luptă pentru toţi şi toţi pentru unul.

Suprema jertfă pe altarul patriei, cu surâsul pe buze, cu faţa la inamic şi numai în victorie, este ultima dorinţă a noastră a tuturor luptătorilor.

Aşa înţelegem scopul vieţii noastre, azi, când ţara este în pericol.

Totul pentru ţară nimic pentru noi.

Stindardul regimentului este acoperit de glorie prin nenumărate fapte de arme săvârşite de ostaşii săi.

Regimentul de azi este acelaşi din trecut şi aşa se va purta până la victoria finală pe care cu toţii o vedem apropiată.

Azi suntem mai tari ca oricând, azi credem mai mult ca nici odată în victorie.

Pare un paradox, poate, pentru mulţi, dar este o realitate pe care numai noi o simţim şi o înţelegem.

«Nu avem cu cine ne bate». In faţa noastră avem puhoiul în totdeauna, atât în atac cât şi în apărare. O materie însă neînsufleţită, inertă. Slabul nostru regiment condus şi animat de suflete de elită conştiente, nimiceşte totul în calea sa şi câte odată ne mirăm şi noi cum s'a putut ajunge obiectivul numai cu o mână de oameni!

Tancuri, spaima tuturor, brandt-uri, mitraliere, artilerie de toate calibrele, amuţesc repede în faţa valurilor noastre însufleţite, bine conduse şi perfect educate în eroism.

Cu astfel de suflete de eroi, aşi avea curajul să pornesc la şarjă călare în fruntea întregului regiment şi aşi fi sigur de victorie ca şi odinioară, în ciuda perfecţionării armelor de foc moderne.

Suflete pregătite şi educate în eroism, sunt acelea care animă armamentul.

Fără suflet oţelit şi călit în eroism nu se poate pune în funcţie armamentul cel mai modern, nu se poate concepe o operaţiune, nu se poate întrevedea un succes.

Cunoscând sufletul eroic ce vă animă precum şi inima ce palpită şi urmăreşte zilnic şi constant acţiunile întregei cavalerii, vă transmit în copie:

Un rezumat rece al acţiunilor ofensive şi defensive purtate de regiment.

Câteva din ordinele de zi date pe regiment asupra modului de comportare în lupte a câtorva din camarazii mei ofiţeri, subofiţeri şi ostaşi.

Sunt din ultimele operaţiuni. Când ne vom întâlni cu eşalonul de bagaje, vă voi mai expedia şi ordinele de zi din trecut, cari sunt sigur că vă vor întineri, trăind cum trăesc şi eu azi viaţa de ostaş în gradul de locotenent.

Din partea camarazilor vă transmit cele mai respectoase mulţumiri faţă de atenţia ce le-aţi acordat cu bomboanele dela Capşa, revistele cu fete frumoase, cari i-au silit, privindu-le, să mai viseze clipe trăite în realitate alături de cine le-a fost drag şi scrisoarea ce le-a înălţat sufletele lor de adevăraţi eroi. Tot deodată vă asigur că respectă tradiţia şi că vor lăsa moştenire la viitorii ostaşi de mâine o tradiţie mai glorioasă căci situaţia de azi este mai favorabilă în fapte mari ca în trecut.

Personal mă asociez la gândurile camarazilor mei şi vă asigur că este bine oricând şi ori unde mă îndreaptă misiunile încredinţate bravului meu regiment.

P. S. De sfintele Sărbători ale Paştelui vă adresăm din toată inima şi cu toată credinţa ostăşească urarea tradiţională *„Cristos a înviat!“*

ss. Colonel, **N. Dafinescu**

București, Aprilie 1943

„Adevărat a înviat", iubite Dafinescu

Oricât de mare ți-a fost surpriza și bucuria simțită în gara de Nord, când alături de eroicul grup de ofițeri venit să conducă și salute de plecare pe viteazul și neînfricatul lor comandant, te priveam și ascultam cu admirațiune și încredere complectă simțind prin Dta. spiritul de glorie și sacrificiu al întregului regiment de roșiori, nu va putea depăși pe aceea provocată de scrisoarea primită eri, scrisoarea de rară înălțare sufletească și patriotism desăvârșit.

Scrie de acolo din Caucazia, Colonelul Dafinescu, viteazul comandant și cavaler al ordinului «Mihai Viteazul», scrie despre ofițerii și soldații lui, ai celui mai glorios regiment de cavalerie — al 9-lea de roșiori — el exponentul bravilor, scrie exprimându-și siguranța în victorie mai mult decât oricând, scrie Dafinescu, comandantul și soldatul patriot hotărât, lui Mora al lui cu a cărui șimțire și înflăcărare se contopește de aproape 30 de ani de când s'au legat în războiul întregirii în brigada 2-a de Cavalerie, el în al 4-lea eu în al 9-lea de roșiori, înapoindu-ne victorioși și fericiți de victoria realizată pentru menținerea căreia astăzi se luptă fără răgaz cu un dușman de secole ce va trebui doborât, indiferent de sacrificiu.

Pentru desăvârșita încredere și splendidele asigurări de victorie te felicit, mândru de a fi unul dintre cei mai modești înaintași care au creat tradiția călăuzitoare a victoriilor fără sfârșit, de a fi unul dintre aceia care și-a oferit viața pentru ca să rămână „pe viață" în al 9-lea de roșiori.

Iar ca admirațiune și recunoștință a meritelor strălucite înscrise de regimentul D-tale, voi transmite mai departe scrisoarea primită, călăreților noștrii înaintași: Generalii: Schina, Odobescu, Botescu, Filitti, Ghica, Râmniceanu, Korne și Colonelilor Călinescu, Crăiniceanu, Sotir, Măinescu, s. a.

In fața stindardului regimentului glorios, mă închin cu respect și admirațiune.

Eroilor căzuți pentru Țară, Rege și Conducător un pios omagiu de recunoștință.

Vitejilor — ofițeri și soldați — prin bravul lor comandant, toată admirațiunea și gloria Victoriei.

Te îmbrățișez cu urarea cea mai caldă de sănătate și înapoere victorioasă în fruntea eroicului regiment de roșiori.

Lt. Col. **ss. MORA**
«à la suite» în Reg. 9 Roșiori
«Regina Elena»

cțiunile unui grup de cercetare de C. A.

Acțiunile Grupurilor de Cercetare în actualul război vin să ne înfățișeze o gamă largă de misiuni, care pe cât de variate, tot pe atât de folositoare au fost Marilor Unități – Corpuri de Armată și Divizii de Infanterie – pe lângă care au operat.

Dacă Diviziile noastre de Cavalerie și-au căpătat în actualul război un renume ce va dăinui peste veacuri, prin înfăptuirile și sângele cu care ostașii lor au știut să scrie pergamentele istoriei românești a vremurilor noastre, Cavaleria Grupurilor de Cercetare, – trăind mai restrâns, într'un anonimat legat de tradiția ei – a știut să se facă prețios tovarăș de luptă al atâtor M. U. de toate armele, care prin operațiunile lor au venit să așeze vânjoase urme de putere românească până'n malurile Volgei și ale Caspicei.

Prezentarea rândurilor de față urmărește un întreit scop:

– a face cunoscut camarazilor din armă, contribuția la bătălie a Cavaleriei de Corp de Armată în actualul război;

– a pune în lumină varietatea misiunilor primite de un Grup de Cercetare afectat unui Corp de Armată și felul cum și-a îndeplinit aceste misiuni;

– a înlesni prilej de analiză acțiunilor executate de un Grup de Cercetare, în comparație cu prescripțiunile regulamentare și învățămintele tactice anterioare războiului.

* * *

La 12 Maiu 1942 unui Corp de Armată român i se afectează un Grup de Cercetare de C. A., ce sosea cu calea ferată, la Dniepropetrowsk în zilele de 12 și 13 Mai.

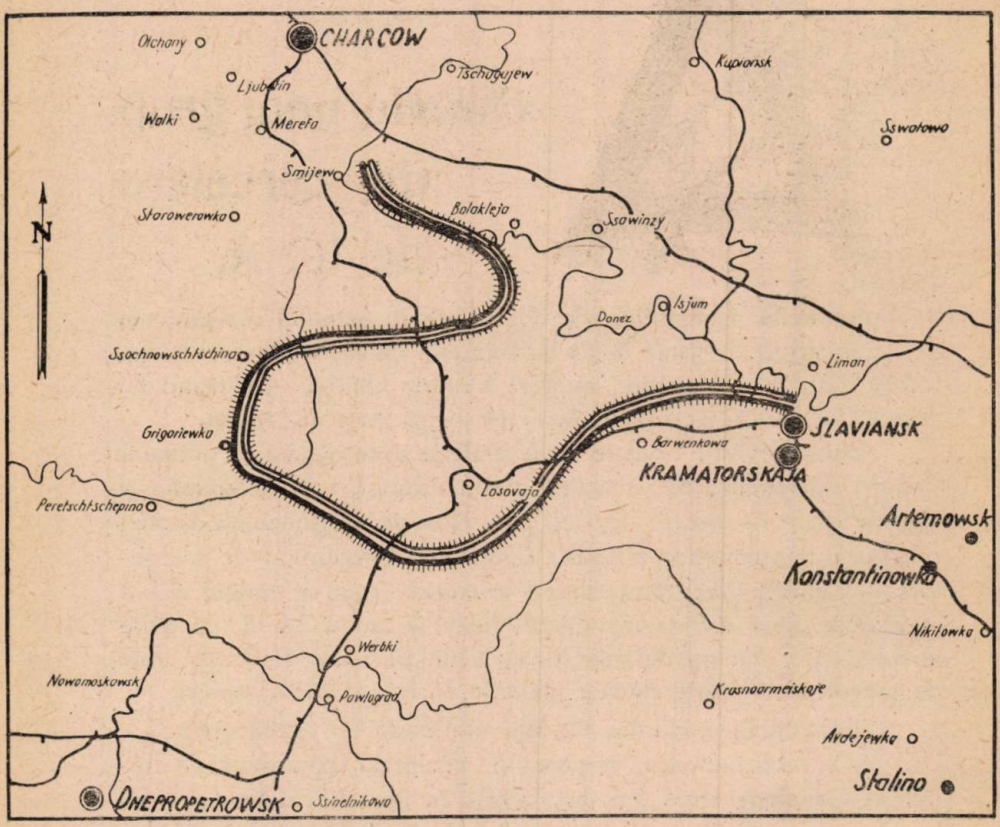
CHARCOW
Otchany
Ljubotin
Walki
Merefa
Tschugujew
Kupiansk
Swatowo
Smijew
Storowerowka
Bolakleja
Ssawinzy
N
Donez
Isjum
Ssochnowschtschina
Liman
Grigoriewka
SLAVIANSK
Barwenkowa
KRAMATORSKAJA
Losovaja
Peretschtschepino
Artemowsk
Konstantinowka
Nikitowka
Werbki
Nowomoskowsk
Pawlograd
Krasnoarmeiskaje
Ardejewka
Stalino
DNEPROPETROWSK
Ssinelnikowo

Schița No. 1.

Punerea la dispoziţia Corpului de Armată a acestui Grup ‹13 V. 1942›, coincide cu începerea ofensivei ruse la Isjum ‹schiţa No. 1›, când forţele sovietice căutau să rupă punga creiată încă de pe timpul iernei 1941/1942, pentru a cuceri Harchowul, după care urmau să acţioneze spre Nipru şi apoi în lungul lui.

I. Bătălia dela Harchow.

13 V. — 26 V. 1942.

La 13 Maiu frontul dintre Grigoriowka şi Balakeya, pe faţa de Nord Vest a pungei, este nevoit să cedeze, datorită presiunei forţelor ruse mult superioare şi din această cauză Corpul de Armată român se vede surprins la această dată, cu flancul stâng descoperit.

Grupul de Cercetare este deplasat repede din Dniepropetrowsk, pe două eşaloane, în trei etape ‹două de zi şi una de noapte› şi soseşte în zona Tschernowitschna ‹schiţa No. 2› după 199 km., în dimineaţa de 16 V. ora 3, cu caii destul de obosiţi.

Comandantul Grupului primeşte la ora 5,40 dela C. A. un ordin special de operaţii, prin care se ordonă să se continue marşul până la Gladgowka unde Grupul urma să intre sub ordinele Detaşamentului General G., constituit ad-hoc pentru siguranţa stângei C. A.

La Gladkowka, deoarece inamicul se infiltrase înapoia stângei C. A., între râul Bogataia şi şoseaua Grigoriowka — podul peste Orel, Generalul Comandant al Detaşamentului dă ordin Grupului să treacă imediat la «curăţirea» acestei zone, gravitând cu grosul pe direcţia Ecaterinowka — Dmitriewka, se preciza totdeodată şi flancul trupelor proprii.

Pe baza acestui ordin, Grupul s'a pus în marş pe direcţia ordonată la ora 8, realizându-se dispozitivul din schiţa No. 2, oamenii şi caii foarte obosiţi.

Pentru îndeplinirea misiunei, Grupul trebuia să ia contactul şi după aceia să respingă inamicul din zona ordonată.

Inaintarea s'a executat până la N. W. de Stero Ternowatka unde Grupul este nevoit să descalece, fiind primit cu focuri de artilerie. Se continuă înaintarea pe jos şi de pe linia satelor Dmi-

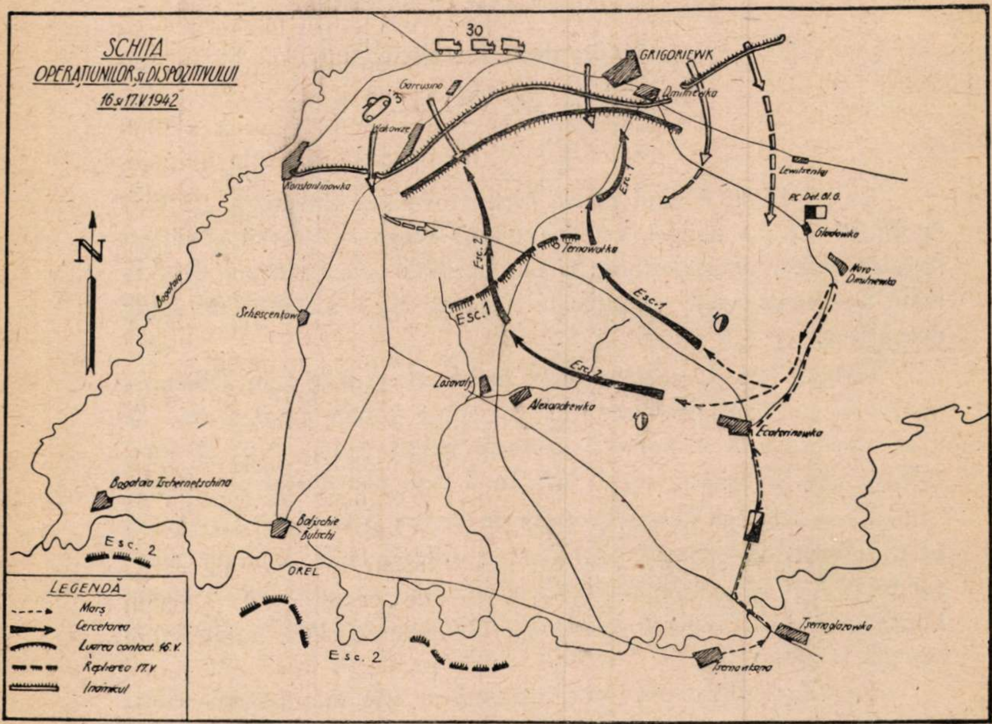
SCHIȚA
OPERAȚIUNILOR și DISPOZITIVULUI
16 și 17.V 1942
N
30
3
GRIGORIEWK
Garcusino
Konstantinowka
Esc. 2
Esc. 1
Esc. 1
Esc. 2
Ternowatka
Lewitrenky
PC Det. Cl. G.
Glodowka
Novo-
Dmitrewka
Schescentow
Lasovaty
Alexandrewka
Ecaterinowka
Bogataia Tschernetschina
Bogataia
Esc. 2
OREL
Esc. 2
Tsernoglazowka
LEGENDĂ
Marș
Cercetarea
Luarea contact 16.V.
Replierea 17.V
Inamicul

Schița No. 2.

triewka - Wakowje, Grupul este primit cu focuri de arme automate, aruncătoare și artilerie. Ambele escadroane înaintează pentru lupta pe jos, apropiindu-se de satele Dmietriewka și Wokowje, ce erau ocupate de inamic. Pe această linie Grupul a fost nevoit să rămână până la căderea serei, deoarece forțele sovietice din față, fiind superioare numericește, încercările Grupului de a respinge rezistența inamicului pentru a continua înaintarea, nu au reușit.

Deși trupa a intrat obosită în luptă din cauza marșurilor, ea s'a arătat bravă în acțiune, avântându-se cu mult elan în această zi în care unitatea sărbătorea și botezul sângelui.

Focul caută a se înteți și mai mult, când la circa 2-3000 metri spre Nord de satul Wakowje, se putea distinge la binoclu, debarcări de trupe dintr'un șir de 30 autocamioane, la care se alăturau și tunuri tractate; inamicul se pregătea să-și reia atacul.

După o pregătire intensă cu aruncătoare și artilerie, către ora 19, inamicul întărit, cu efective proaspete, atacă puternic Escadronul 2 căutând al împresura prin debordarea flancurilor; în acest timp Escadronul 1 era încleștat de focul inamicului.

Legătura cu stânga Detașamentului ‹un Batalion de Infanterie› deși se căutase insistent, ea nu putuse fi realizată.

In aceste condițiuni, cu amândouă flancurile descoperite, Grupul este nevoit în cursul nopței să se replieze cu dreapta pe satul Staro Ternowatka iar cu stânga pe Orel.

In ziua de 17 V. Escadronul 2 primește misiunea de a supraveghea și apăra trecerile și vadurile de peste Orel, până la confluența cu Bogataia ‹circa 30 km.›, deoarece erau informațiuni că inamicul se infiltrase în lungul văei Bogataia; rămâne în această situație până în seara de 18 V. când este înlocuit de o unitate de pionieri, pentru a fi lăsat liber să treacă la altă misiune.

In acest timp Escadronul 1 trimite recunoașteri spre Constantinowka pentru a informa și a lua legătură cu trupele germane ce se retrăseseră în acea direcție ‹schița No. 3›; satul Constantinowka era liber de inamic și unități germane ocupau o poziție la West de râul Bogataia. Față de această situație Escadronul trece la curățirea spațiului cuprins între râul Bogataia, Orel și șoseaua Tscherno Glazowka - Constantinowka, misiune ce trebuia executată cu mare prudență, pentru a nu fi încercuit.

In dimineața de 19 Mai Generalul Comandant al Detașamentului dă ordin Comandantului Escadronului 2, care se prezentase cu întreg Escadronul la Gladowka ‹P. C. al Detașamentului›, să plece imediat ‹ora 4› cu trei plotoane, deoarece unul rămăsese

la Gladowka şi să restabilească situaţia în sectorul unei companii de pionieri, pe Orel, în dreptul satului Leninskoje, companie ce fusese nevoită să cedeze în faţa a două batalioane inamice. Comandantul Escadronului se îndreaptă în grabă spre locul ordonat unde găseşte pe Lt. Colonelul Comandant al subsectorului care-l orientează sumar. Se vedea foarte bine aspectul luptei, pionierii se retrăgeau, iar la coastă începea să apară primele elemente inamice ce exploatau. Comandantul Escadronului nu a mai aşteptat, a trecut în fruntea la 2 plotoane, a comandat galop pe direcţia inamicului, profitând de anumite cute ale terenului nebătute, şi în năvala cailor, cu strigăte de «ura», se apropie de elementele inamice în mişcare, care înspăimântate părăsesc linia pe care ajunsese şi fug.

Călăreţii profită de aceste momente prielnice ale încetării focului, descalecă şi pornesc la atac, coboară în vale după inamic, antrenând cu ei pionierii ce până atunci fuseseră nevoiţi să se retragă şi care încep să prindă curaj restabilind astfel situaţia, aruncând inamicul peste Orel. Escadronul se fixează la teren şi ţintueşte, cu focul plotoanelor sale, inamicul care nu mai poate să facă nici o mişcare.

După îndeplinirea misiunei, şi cu pierderi foarte mici, Escadronul către ora 22 a fost înlocuit de o unitate de infanterie şi readus la Gladkowka.

In ziua de 20 V. Escadronul 1 ocupă satul Schewcenkow cu faţa spre Staro Ternawotka, care fusese ocupată de inamic în ajun.

Inamicul deschide disdedimineaţă foc puternic asupra satului şi porneşte la atac, dar încercarea dă greş cu foarte multe pierderi pentru trupele sale.

In aceiaşi zi Escadronul 2, pe baza ordinului primit, porneşte repede spre Staro Ternawotka unde se găsea şi un Grup de Cercetare Divizionar, pus recent la dispoziţia Detaşamentului şi care raportase că se găsea într'o situaţie foarte grea, pe punctul de a fi încercuit.

Escadronul ajunge la grupul de Cercetare, care obţinuse între timp să se sustragă încercuirei şi împreună, spre seara zilei, pornesc la atac şi recuceresc satul Staro Ternowotka, află dela prizonieri că vor fi atacaţi a doua zi de 2—3 batalioane inamice.

In cursul nopţei de 20/21 Escadronul 1 face siguranţa flancului şi spatelui unui Divizion de artilerie german care avea poziţie pe valea Bogataia, în dimineaţa de 21 V. Escadronul

trece râul Bogataia şi face legătura cu un Regiment de infanterie german ce se găsea la vest de râu în zona Konstantinowka. Regimentul urmând să execute în ziua de 22 V. un marş spre Tscherno Gladkowka, unde intra sub ordinele C. A. român, cere Escadronului să-i facă siguranţa, deoarece urma să treacă printr'o zonă în care inamicul se infiltrase ; Escadronul în deplină înţelegere, satisface cererea Regimentului german.

Escadronul 2 în zorii aceleiaşi zile fusese atacat de două batalioane şi silit să se retragă din Staro Ternowotca pe crestele dela sud de sat, unde se organiza la teren, când i se ordonă să meargă la Novo Dimitriewka în rezerva Detaşamentului, pentru a face siguranţa contra partizanilor, care începuse să acţioneze ; de aci, Escadronul 2 la 22 Mai primeşte misiunea ca împreună cu o unitate germană de care de luptă, să atace şi să cucerească satul Ogiewo. Se execută o manevră de învăluire pe la Nord West de Staro Ternowotka şi inamicul este silit să se retragă luptând. Către ora 18 s'a început curăţirea grupului de sate Ogiewo Waltkovitz ; când plotoanele intrau în sat inamicul a început o acţiune de infiltrare în dispozitivul plotoanelor. Escadronul a luat formaţia în «arici» hotărît să reziste încercărilor de pătrundere şi de încercuire pe timpul nopţii.

Către ora 4,30 Escadronul a trecut la curăţirea satelor şi izgoneşte ultimele elemente inamice.

La 23 V. inamicul căutând să rupă lupta, pentru a-şi retrage forţele ce se vedeau încercuite, datorită acţiunei mari de închiderea pungei, întreprinsă de trupele germane blindate pe direcţiunea Slawianska — Balakleya, Detaşamentul General G. trece la atac şi apoi la exploatare pe două coloane cu scopul de a ajunge dincolo de Orel şi a concura la distrugerea forţelor inamice încercuite.

Escadronul 1 primeşte prin Radio dela un Grup de Cercetare Divizionar, ce se găsea şi el sub ordinele Detaşamentului General G. ordinul Detaşamentului de a se deplasa prin marş forţat în regiunea înălţimelor N. E. Ogiewo pentru a face siguranţa trupelor noastre ce vor acţiona spre Saschnowtschina ‹coloana de Nord›.

Escadronul terminând misiunea de siguranţă ce o făcuse regimentului german de infanterie, porneşte repede în marş şi ajunge la Dimitriewka către ora 19 unde ia legătură cu Grupul de Cercetare Divizionar şi rămâne peste noapte făcând siguranţa pe stânga.

Escadronul 2 este pus la dispoziţia Coloanei de Sud ce urma să acţioneze în cursul aceleiaşi zile spre Leninskoje. Escadronul este primit cu focuri de arme automate la Cuza Hanevre,

unde printr'o manevră reuşeşte să facă prizonieri. Escadronul intră într'un câmp minat la Est de Schaschnowschina şi are câteva pierderi; inamicul se retrage spre Ligowka hărţuit fără încetare de Cavaleria noastră.

La 24 V. cele două coloane ale Detaşamentului General G. îşi continuă misiunea. Escadronul 1 întărit cu o grupă mitraliere şi o secţie tunuri 76,2 este trimis înainte spre Mihailowka pentru a forţa Orelul şi a ocupa înălţimele Est Orel dela Oleynski. Escadronul atacă, forţează trecerea peste Orel şi cu multă hotărîre şi curaj, ocupă satul Oleynski; inamicul se retrage lăsând pe teren numeroşi morţi, arme şi material. Deoarece însă coloana dela Sud era oprită şi se lupta la West de Orel pentru cucerirea satului Mariewka şi pentrucă se desemna dela inamic un contra atac, în flancul drept al Escadronului 1, dinspre Sud, Escadronul primeşte ordin să se retragă pe malul de Vest al râului.

Escadronul 2 pe timpul atacului Coloanei de Sud a avut misiunea de a executa siguranţa pe flancuri şi diferite legături, toate în folosul acestei Coloane.

Ulterior la 25 V. Escadronul încadrat la dreapta şi la stânga de câte un Grup de Cercetare Divizionar, primeşte ordin să înainteze pe direcţia Kooperatowka — Bijilejewka pentru a intercepta cât mai repede calea ferată Krasnopawlowka — Harchow; şi această misiune este dusă la îndeplinire.

La 26 V. dimineaţa, toate Grupurile de Cercetare (unul C. A. şi două de Divizii) au fost adunate la Kooperatowka, unde Generalul Comandant al Detaşamentului a mulţumit, elogiind acţiunile Cavaleriei Grupurilor de Cercetare.

Detaşamentul General G. deşi constituit din unităţi diferite, dintre care unele intrau pentru prima dată în luptă, atacat tot timpul şi ameninţat cu încercuirea, a rezistat cu eroism şi şi-a îndeplinit până la capăt misiunea.

Grupul nostru de Cercetare a luptat timp de 13 zile, în flancul descoperit al unui C. A. cu nemăsurată bravură, în misiuni de o varietate deosebită, schimbând de misiuni într'un ritm neaşteptat, pentru a se găsi totdeauna la timp acolo unde însuşirile armei şi nevoia Comandantului îl cereau.

Marea contribuţie a acestui Grup de Cercetare, în cadrul misiunii Detaşamentului General G., a fost că a asigurat continu,

prin luptă, stânga acestui Detaşament, a atacat brav atunci când Detaşamentul era pe punctul de a fi încercuit, iar în ziua, când inamicul şi-a pierdut puterea, s'a aruncat nesăţios asupra lui.

Grupul de Cercetare a fost întrebuinţat întrunit, numai în ziua de 16 Maiu, iar după această dată, Escadroanele sale au primit misiuni separate ; Escadronul Armament Greu se găsea împărţit la cele două Escadroane.

Ruperea unei unităţi organice nu este de recomandat, totuşi Detaşamentul General G. a fost nevoit să recurgă la această măsură, deoarece în misiunea grea pe care o avea de îndeplinit, s'au ivit continu situaţiuni în care se prezenta nevoia, ca o unitate mobilă, de valoare mai mică decât a unui Grup de Cercetare C. A., să treacă urgent la misiuni ce reclamau în primul rând viteza.

Misiunile executate, fie de Grup fie de Escadroanele sale pe timpul desfăşurărei bătăliei dela Harchow ‹1942› au fost :

- Siguranţa unui flanc descoperit.
- Supravegherea pe un obstacol râu ‹front larg›.
- Umplerea unui gol.
- Siguranţa trupelor de alte arme, pe timpul deplasărei lor.
- Atacuri.
- Contra atacuri pentru restabilirea situaţiei.
- Exploatarea succesului.
- Cucerirea unor puncte obligate de trecere.
- Interceptări de comunicaţii.
- Legătură.

Cu mulţumirea împlinirei acestor misiuni, la care s'a depus multă trudă şi deosebită bravură, Grupul de Cercetare priveşte, alături de celelalte unităţi germane şi române, în zilele de 25 şi 26 Maiu 1942, spectacolul înfiorător depe valea Bereka, la care se prezentau resturile fără viaţă a circa 30 M. U. sovietice.

A doua zi numai, după sărbătorirea marei victorii dela Harchow, Grupul de Cercetare este pus la dispoziţia Grupărei Germane «K» ‹Eşalonul imediat superior C. A.›.

Aceasta îi dă ordin să se pună în marş repede şi să ocupe poziţie la Sud de râul Bereka între Privolie şi Secretarowka cu misiunea de a intercepta comunicaţiile ce veneau dela Nord de Bereka şi a nu permite inamicului să iasă din cerc ‹schiţa Nr. 3›.

Moralul ofiţerilor şi trupei era excelent, caii însă avuseseră de suferit, deoarece nu mâncaseră grăunţe de vre'o câteva zile iar şeile nu fuseseră scoase de aproape două săptămâni.

Se procedează la inventarierea capturilor şi la numărarea prizonierilor :

— 1000 prizonieri.
— 16 aruncătoare.
— 32 pistoale mitraliere.
— 3 autocamioane.
— 10 căruţe cu cai şi harnaşament.
— 96 cai.
— armament şi muniţiuni.

II. Pregătirea şi forţarea Doneţului
30. V. — 1. VII. 1942.

Escadroanele se instalaseră în dispozitiv pe Bereka, începuseră patrulările şi nu se prinsese bine la lucru călăreţii, că un alt ordin trimite Grupul, să păzească calea ferată între Lozovaja şi Gavrilowka ‹schiţa No. 4›, unde se produsese serioase acţiuni teroriste ; se cerea paza gărilor, a lucrărilor de artă şi patrulări pe calea ferată.

La Star Bliznezy unde se instalase P. C. al Grupului, soseşte şi trenul regimentar care nu se mai văzuse de mult, deoarece escadroanele operând separat şi pe direcţii deosebite, el fusese îndrumat dintr'o parte în alta ; în plus trebue mărturisit că nu prea putuse ţine scara la marea grabă a escadroanelor.

Misiunea continuă a se executa până la 9 Iunie, când Corpul de Armată român ia din nou Grupul de Cercetare sub ordinele sale şi-l deplasează în trei etape de circa 40 km. dela Star Bliznezi la Alexandrowka unde Grupul intră sub ordinele Detaşamentului Taranowka, constituit cu misiunea de a curăţi zona păduroasă dintre Taranowka şi Glinitsche de partizani, paraşutişti şi de grupuri răzleţe inamice ‹schiţa No. 5›.

Grupul se deplasează la 12 Iunie în zona Taranowka, trimite, recunoaşte şi curăţă zona păduroasă cuprinsă între Taranowka — Calea Ferată — Isokolowo — Doneţ — Smijeu şi închide pe aliniamentul Taranowka — Smijeu orice încercare a inamicului de a se retrage spre Nord sau Nord-West.

După aceasta, într'o fază următoare, strânge cercul, pe aliniamentul din schiţă, în legătură cu restul Detaşamentului care venea în curăţire dela Sud spre Nord.

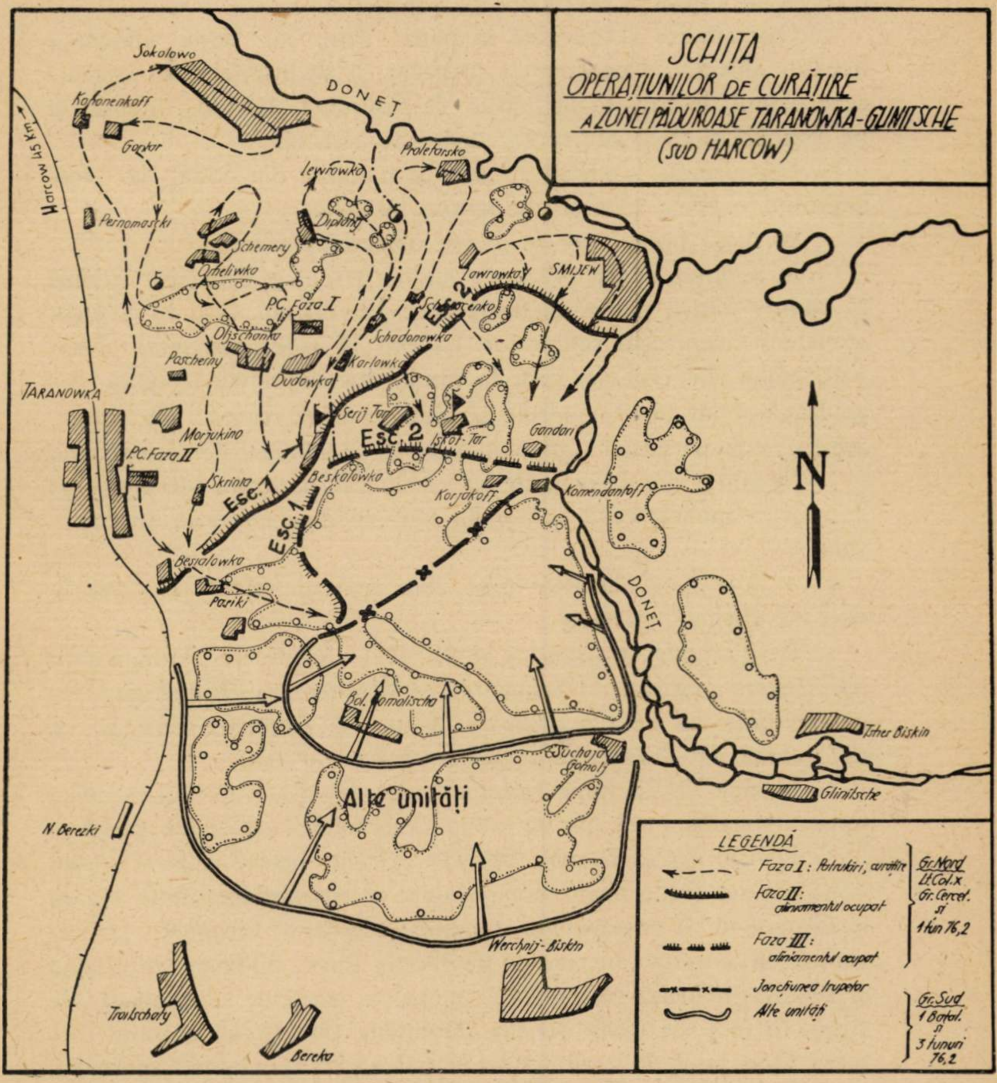
SCHIȚA
OPERAȚIUNILOR DE CURĂȚIRE
A ZONEI PĂDUROASE TARANOWKA-GUNITSCHE
(SUD HARCOW)
DONET
Sokolowo
Harcow 45 Km.
Proletarsko
Lewkowka
Pernomaski
Schemery
Omeliwka
P.C. Faza I
Olschanka
Paschemy
Dudowka
Karlowka
Schadonowka
Lowrowka
SMIJEW
TARANOWKA
P.C. Faza II
Morjukino
Skrinka
Esc. 1
Esc. 2
Beskolowka
Gandari
Korjakoff
Komendantoff
Besiolowka
Pariki
Bol. Romolischa
Alte unități
Suchaja Gomolj
Tsher Biskin
Glinitsche
N. Berezki
Werchnij-Biskin
Troitschaty
Bereka
N
LEGENDĂ
Faza I: Patrulări, curățire
Faza II: aliniamentul ocupat
Faza III: aliniamentul ocupat
Joncțiunea trupelor
Alte unități
Gr. Nord
Lt. Col. x
Gr. Cercet.
și
1 tun 76,2
Gr. Sud
1 Batal.
și
3 tunuri
76,2

Schița No. 5.

Se trimit recunoaşteri pe itinerarii bine stabilite, iar în faza II-a escadroanele trec pe o singură linie, Grupul păstrându-şi o rezervă de 1 ploton mitraliere şi 1 grupă a. c.

Operaţiunea se execută în patru faze, iar după atingerea fiecărui obiectiv, escadroanele trebuiau să se instaleze, să organizeze planul de foc, să ia măsuri de siguranţă înainte, înapoi şi pe flancuri şi să-şi organizeze apărarea aeriană.

Escadronul 1 curăţă 11 sate şi pădurile din zonă, iar Escadronul 2 altele şase şi acoperirile întâlnite.

In seara primei zile se atinge obiectivul ordonat.

In a doua zi ⟨13. VI.⟩. s'a strâns cercul şi s'au găsit ascunşi în pădure câţiva partizani, tineri între 18—20 ani, cari au divulgat numele şi ascunzişul şefilor lor. La ora 18 este prins şeful tuturor partizanilor din regiune, care la rândul lui dă în vileag toată organizaţia. Sunt trimise patrule şi rând pe rând sosesc în grupe, arestaţi, toţi partizanii , până în noapte se adunase 43 de partizani.

Se află codul de semnale cu cari lucrau partizanii, de exemplu:

— 3 rachete roşii = bombardaţi regiunea cuprinsă în triunghiul . . . . . .

— 3 rachete albastre, trase din puncte diferite = zona în care ne găsim ⟨partizanii⟩.

La 16 Iunie se primeşte ordin dela Corpul de Armată prin care înceta misiunea Detaşamentului Taranowka. Grupul de Cercetare trece din nou la dispoziţia Grupărei Germane «K» şi se deplasează din Asjejewka la Alexeyewka ⟨60 km.⟩.

In ziua de 22 Iunie Grupul este deplasat în Gussurowka unde ajungând, intră într'un câmp de mine şi are mici pierderi.

Divizia germană sub ordinele căruia fusese pus Grupul, constitue un Detaşament compus dintr'un batalion infanterie uşoară şi Grupul de Cercetare sub comanda Comand. Grupului, cu misiunea de a ocupa un sector pe Doneţ între Saliman ⟨exclusiv⟩ şi Bairak ⟨inclusiv⟩ ⟨schiţa No. 6⟩, pe o porţiune secundară de front, în timp ce urma pe altă direcţiune Divizia să execute forţarea Doneţului, în cadrul unei manevre pentru cucerirea Isjumului.

Se cucereşte oraşul Isjum. Grupul de Cercetare este deplasat apoi la Kune pentru a face siguranţa pe stânga unei Divizii Germane şi de acolo la Pawlowka unde îl găsim la 26 Iunie.

La 27 Iunie se primeşte ordin dela Corpul Român prin care Grupul de Cercetare este pus la dispoziţia unei Divizii Germane de siguranţă, care-i ordonă să se deplaseze la Tscherwony Doneţ, pentru a lua parte, împreună cu alte unităţi germane şi române,

la curăţirea zonei păduroase dela West de Isjum, ‹schiţa No. 7›. Se descoperă 4 depozite de muniţiuni şi multe adăposturi întărite în interiorul pădurei.

Operaţiunea s'a executat în două zile şi a fost foarte grea, datorită terenului nisipos şi lipsei complecte de apă ; s'au predat prizonierii şi materialele capturate Comandamentului german, care a arătat mulţumiri pentru felul cum Grupul de Cercetare şi-a îndeplinit misiunea.

Corpul de Armată român, rămânând în defensivă pe Oskol, Grupul de Cercetare, după lupte duse încontinu timp de 50 zile, este trecut la 1 Iulie în rezervă la Katerinowka cu misiunea de a fi gata a interveni în folosul M. U. din linie.

Pe timpul acestei faze de operaţiuni, Grupul de Cercetare a lucrat tot timpul întrunit şi a executat următoarele misiuni:

— Paza unei căi ferate, contra acţiunilor teroriste, pe o lungime de 50 km.

— Curăţirea de partizani a unei zone păduroase.

— Ocuparea unui front secundar cu misiunea de fixare, pe timpul atacului Diviziei la care Grupul fusese afectat.

— Siguranţa flancului descoperit al unei Divizii ce manevra larg în cadrul Armatei.

— Curăţirea de resturile unităţilor sovietice a unei păduri cucerită prin manevră.

— In rezervă de C. A.

Toate aceste misiuni, ce au fost încredinţate Grupului de către Comandamentul German, au avut la bază întrebuinţarea logică a proprietăţilor caracteristice a acestei unităţi de Cavalerie:

— viteză,
— mobilitate,
— îndrăsneală,
— putere de foc.

Paza unei căi ferate pe o lungime de 50 km. nu putea fi executată de nici o unitate de altă armă în mai bune condiţiuni.

La fel, curăţirea pădurilor de partizani şi de fugari, nu se putea executa repede decât numai de o unitate de Cavalerie.

Cât priveşte misiunile de siguranţa unui flanc descoperit şi ocuparea temporară a unui părţi de front secundar, ele sunt misiuni corespunzătoare armei.

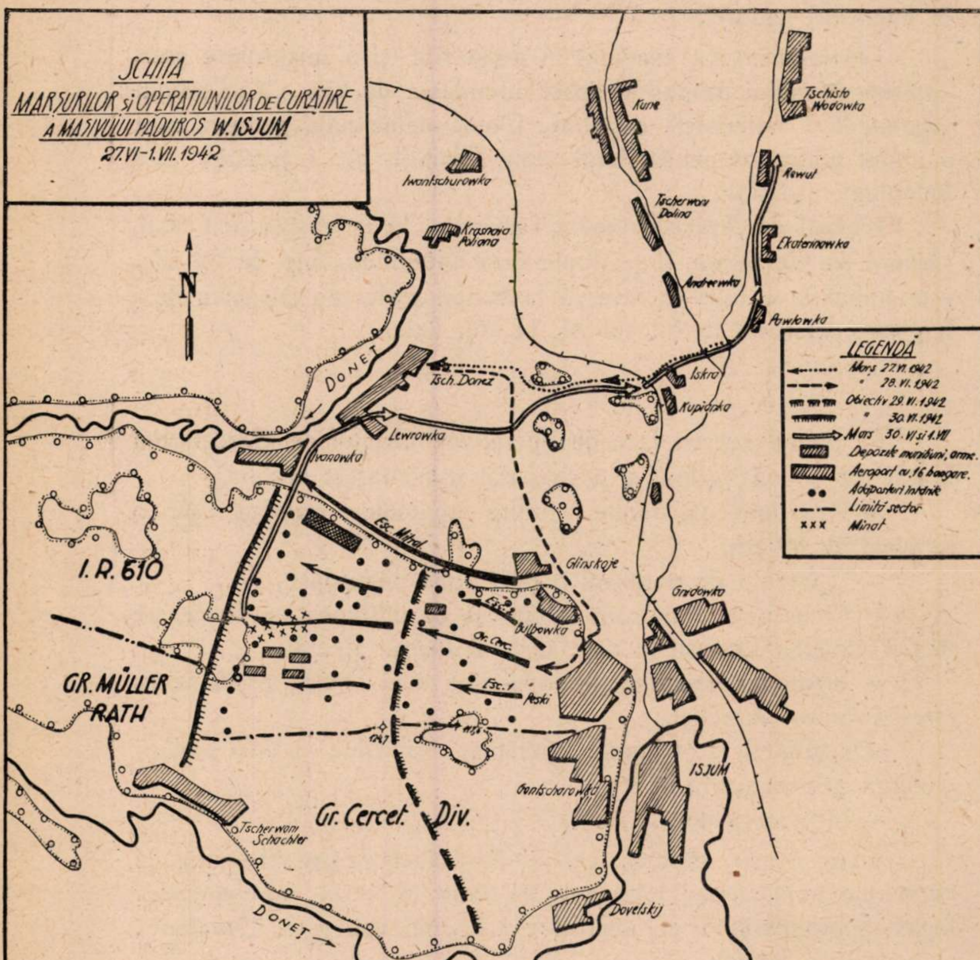
SCHIȚA
MARȘURILOR și OPERAȚIUNILOR DE CURĂȚIRE
A MASIVULUI PĂDUROS W. ISJUM
27.VI–1.VII.1942
N
Iwantschurowka
Krasnaia Poliana
Kune
Tschisto Wodowka
Tscherwoni Dolina
Rewut
Ekaterinowka
Andreewka
Pawlowka
DONET
Tsch. Donez
Iskra
Kupidnka
Lewrowka
Iwanowka
Esc. Mihai
Glinskoje
I.R. 610
Gnidowka
Bulbowka
Gr. Cerc.
Esc. 1
Peski
GR. MÜLLER RATH
ISJUM
Gontscharowka
Tscherwoni Schachter
Gr. Cercet. Div.
Dovelskij
DONET
LEGENDĂ
Marș 27.VI.1942
" 28.VI.1942
Obiectiv 29.VI.1942
" 30.VI.1942
Marș 30.VI și 1.VII
Minat

Schița No. 7.

III. Urmărirea între Oskol şi Don.
8 VII. — 23 VII. 1942.

In noaptea de 7/8 Iulie, Grupul de Cercetare ce se găsea în rezerva C. A. primeşte ordinul prin care este pus la dispoziţia Diviziei din Centru ‹C. A. avea trei Divizii în linie›, în acest scop este deplasat la Iassinowat pentru a fi în măsură să treacă Oskolul şi să fie întrebuinţat ca Detaşament de urmărire. ‹schiţa No. 8›.

Trecerea Oskolului se execută în dimineaţa de 8 Iulie prin punctul Gorosowatka într'o regiune complect nisipoasă care a îngreunat foarte mult înaintarea. Grupul depăşeşte capul de pod cucerit de Divizie, ia contact cu ariergărzile inamice şi trece la urmărire pe direcţia Borowaya—Melowatka cu un Escadron în avangardă. Până seara parcurge 46 km. şi atinge obiectivul ordonat, râul Krasnaia.

In ziua de 9 Iulie la ora 3 Grupul avea ordin să împingă cât mai mult la Est de Krasnaia pe direcţia Starobelsk, artileria coloanei Nord avea ordin să sprijine până la limita bătăii acţiunea de trecere a Grupului peste Krasnaia.

De data aceasta Grupul merge cu un ploton în avangardă şi unul în flangardă spre Sud.

Din pădurile dela 20 km. Vest Melowatka avangarda este primită cu focuri. Grupul împinge grosul pe linia avangărzei, atacă şi cucereşte pădurea, inamicul se retrage şi deschide din nou foc de pe dealul imediat Sud-Vest Melowatka. Se atacă şi aceste rezistenţe şi în faţa impetuozităţei atacului, două plotoane inamice se predau cu tot armamentul lor.

Se atacă apoi orăşelul Melowatka şi către ora 18 după atacuri înverşunate Grupul cucereşte înălţimile dela N. E. Melowatka.

In această zi s'au parcurs 35 km., s'au dat două atacuri şi alte lupte secundare executate de subunităţi.

Pentru ziua de 10 Iulie, Grupului i se dă sub ordine, Grupul de Cercetare al Diviziei şi o baterie, urmând să se formeze un Detaşament care cu începere dela ora 5 să continue urmărirea spre Barikino.

La ora 9,15 avangarda Grupului atacă prin surprindere o coloană inamică ce se retrăgea spre Motski, s'au luat prizonieri circa două plotoane.

La 11 Iulie Grupul parcurge 40 km. spre Starobelsk după ce dă o serie de atacuri succesive contra ariergărzilor.

Pentru 12 Iulie Detaşamentul de urmărire trebuia să manevreze pela Sud oraşul Starobelsk. La ora 3,30 se pune în marş şi la Est de Starobelsk respinge o companie inamică sprijinită de artilerie. In dreptul localităţei Schewtschenko Detaşamentul este oprit de o rezistenţă puternică. Se manevrează pe la Sud-Vest cu 2 plotoane, iar grosul asaltează poziţia inamică, sprijinit de baza de foc. Inamicul slăbeşte lupta şi în faţa elanului atacatorilor începe retragerea. După 4 ore de luptă satul Schewcenko este cucerit. S'au capturat 8 ofiţeri, 184 trupă şi mult material. In această zi s'a parcurs 34 km., întâmpinându-se totdeodată şi rezistenţa unei poziţii dârz apărată de inamic.

Detaşamentul continuă înaintarea în 15 Iulie pe direcţia Starobelsk—Belowodsk. La Est de Plaskij avangarda este primită cu focuri de arme automate şi aruncătoare. Satul a fost atacat şi cucerit după 3 ore de luptă. S'a reluat înaintarea şi la Lewrug inamicul opune o puternică rezistenţă cu toate categoriile de armament şi artilerie. Un escadron din Detaşament se infiltrează în sat pela Nord-Vest şi obligă inamicul să se retragă. La ora 19,30 Detaşementul intră în Belowodsk unde face legătura cu trupe motorizate germane ce intrau în oraş dinspre Nord. Detaşamentul parcurge în această zi 45 km., execută lupte continue şi reuşeşte să captureze 350 prizonieri şi material.

In ziua de 14 Iulie Corpul de Armată constitue un Detaşament compus din Grupul de Cercetare C. A. + 2 Grupuri Cercetare Diviz. + 1 Divizion a 2 baterii, sub comanda Comandantului. Grup Cercetare C. A. în satul Novo Gregowski cu misiunea de a înainta spre Voloschino şi a ocupa această localitate. Intreaga zi este necesară constituirei Detaşamentului şi axărei pe direcţie, se parcurge 65 Km. şi se ajunge la Nowo Gregowski la ora 21. Se odihnesc caii şi la ora 3 dimineaţa se reia înaintarea spre Woloschino. La ora 8,45 avangarda Detaşamentului ‹un ploton› ia contactul cu inamicul la Nowo Ruskay, inamicul surprins de focurile avangărzei se predă în întregime, capturându-se 648 prizonieri, o coloană de căruţe, 8 tractoare, 2 mitraliere şi numeros material.

Prin ocuparea satului Nowo Ruskay s'a deschis drumul unui Grup de recunoaştere german motorizat care fusese oprit la Malskichino, se parcurge şi în această zi 30 km.

Pentru 16 VII. C. A. primeşte ordin să continue înaintarea spre Milerowo şi să urmărească inamicul. Detaşamentul trebuia să înainteze cu îndrăsneală, pentru a intercepta retragerea inamicului spre Milerowo.

Execuţia: ‹schiţa Nr. 9›.

Ora 4. — marş dela Woloschino pe direcţia ordonată,

— dispozitiv: — 3 patrule cercetare,
— Avangarda ‹1 Plot. + 1 tun 76,2›,
— Flangardă pe dreapta: un Grup Cercetare Divizionar.

Ora 6. — se depăşeşte infanteria la 3 km. Vest Ssulin.

— avangarda este primită cu focuri de arme automate şi brandturi de pe crestele Nord şi Est Ssulin şi se încleştează de inamic.

Ora 7. Detaşamentul dă o nouă avangardă, părăseşte şoseaua şi se îndreaptă peste câmp, pe direcţia: 2 km. Sud Ssulin — 4 km. Sud Grecowo — Turowerof.

Terenul: platouri brăzdate de văi paralele dela Nord spre Sud.

Intregul Divizion este bătut din stânga de artileria inamică, de pe înălţimele Nord Ssulin, trecându-se din timp la formaţiunea de apropiere până la grupe şi mişcarea executându-se în trap viu, pierderile au fost mici.

Nu se poate trece peste acest moment din acţiunea Detaşamentului, fără a-l releva deoarece el constitue unul din cele mai frumoase spectacole de război ale Grupului.

Intreg Divizionul, desfăşurat în marş de apropiere cu grupele prin flanc câte unul, bătut timp de ½ oră de focuri de artilerie. S'a înaintat într'o ordine perfectă, în trap viu, fiecare Comandant la locul său, explozii şi fum de spargeri de proectile, ici colo câte un cal lovit, însă fiecare subunitate păstrându-şi direcţia şi formaţia sa, ca şi pe câmpul de exerciţii.

Din cauza terenului frământat şi al vitezei, Escadronul de armament greu şi artileria rămân mult în urmă, divizionul rămânând numai cu o grupă de mitraliere.

Ora 9. Patrulele descoperă coloane mari de infanterie ‹câteva regimente› şi artilerie, cari se retrăgeau pe valea Grecow — Nicolaewski spre Sud Est.

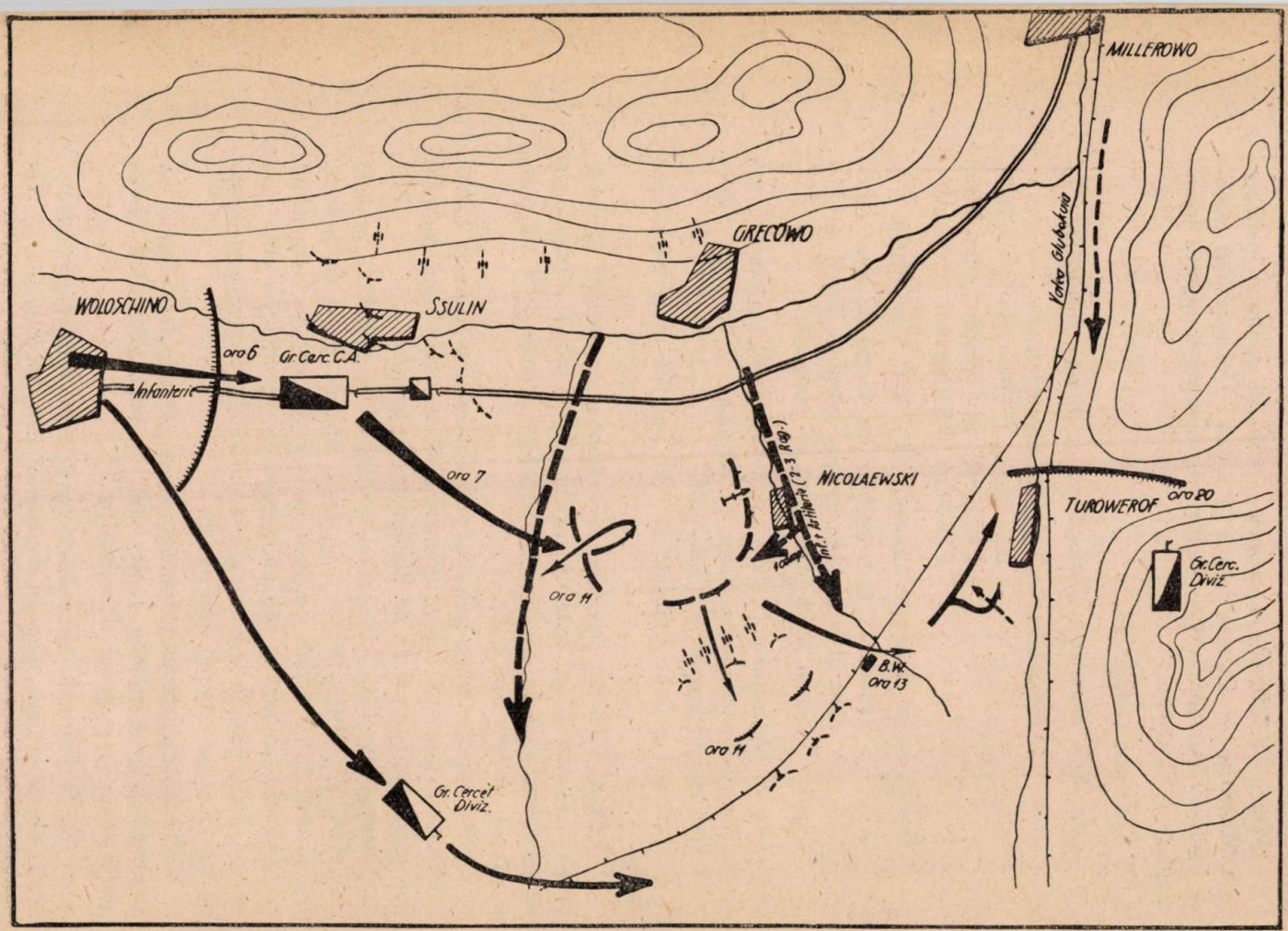
MILLEROWO
GRECOWO
WOLOSCHINO
SSULIN
ora 6
Gr. Cerc. C.A.
Infanterie
ora 7
ora 11
NICOLAEWSKI
Inf. + Artilleria (2-3 Rag.)
TUROWEROF
ora 20
Gr. Cerc. Diviz.
B.W.
ora 13
ora 11
Gr. Cercet Diviz.

Schița No. 9.

Primul Esoadron se apropie de creastă şi deschide foc puternic prin surprindere.

La inamic se produce dezorientare, oameni, călăreţi, vehicole aglomerate şi risipite în toate părţile. Peste 15 minute circa 1 Companie, încearcă să atace, dar este respinsă cu multe pierderi, terenul fiind favorabil Detaşamentului.

In acest timp Divizionul este primit cu focuri, oarecum desordonate, de puşti şi arme automate dinspre dreapta, dela calea ferată.

Plotonul din flancul drept, întărit cu focurile altui ploton, atacă cu mult curaj două baterii de artilerie, tocmai în momentul când Comandanţii sovietici se străduiau să pună trupa în ordine şi să deschidă focul. Se capturează 15 tunuri cu muniţia lor, 80 prizonieri, 1 locotenent şi 1 comisar evreu.

Restul inamicului reuşeşte să fugă încă 5-600 m. şi se instalează pe ramleul c. f. trăgând foc.

Cele 2 plotoane din flanc rămân în contact, cu frontul la c. f.

Ora 11. Grupul fiind în această situaţie, în contact cu un inamic foarte numeros în faţă şi cu un altul oarecum timid pe dreapta, sub vederile şi tragerile de artilerie ale inamicului dela Nord Ssulin — Grecowo, cu un grup de cca. 120 prizonieri la centrul dispozitivului său, primeşte deodată focuri puternice de arme automate şi aruncătoare din spate, dela o coloană puternică ‹circa 1 Regiment›, care dela Grecowo se retrăgea pe una din văile din spatele Grupului.

Două plotoane din spatele dispozitivului sunt respinse circa 100 m. spre Centrul Grupului şi se opresc spre o poziţie mai bună răspunzând cu focuri; aceasta permite unor unităţi pregătite repede de inamic să treacă la atac, în timp ce restul coloanei căuta să se retragă în fugă.

Ora 12,30. Plotoanele din spate, întărite în grabă cu încă un ploton şi o mitralieră, ţintueşte pe atacatori la pământ, apoi trec la contraatac, produc pierderi şi capturează o bună parte din cei ce încercaseră a mai rezista.

Ora 13. Se reia înaintarea, se ocupă cantonul B. W. capturându-se foarte mult material, părăsit de inamic. La fiecare salt se fac zeci de prizonieri pierduţi de coloanele ruse continu hărţuite în retragere de patrule şi de avangardă.

Ora 14—18. Inaintarea se face cu incidente foarte dese pentru rezolvarea cărora a fost nevoie de intervenţia artileriei.

In timp ce avangarda se încleştase de inamic, Grupul primeşte un foc violent de arme automate în flancul drept.

Prima încercare de atac a flangardei ⟨1 Ploton⟩ este respinsă, intervenind încă un ploton şi un ploton mitraliere, după o luptă dârză de 30-40 minute întregul Grup inamic compus din statul major al unei Divizii şi soldaţii cartierului, toţi înarmaţi cu pistoale mitraliere, sunt distruşi şi în parte capturaţi.

Printre cei răniţi este găsit şi Comandantul Diviziei 278 rusă.

Ora 20. Din cauza numeroaselor incidente, Grupul găsindu-se tot timpul în spatele coloanelor inamice, interceptarea văii Polnaya ⟨Sud Milerowo⟩ se face pe întuneric.

Ocuparea satului Turowerof se face tot noaptea, cercetându-se fiecare curte şi casă întrebuinţându-se baionetele şi grenadele, acţiunea a durat până la ora 2 noaptea.

Unităţi inamice desorganizate, ce se retrăgeau pe valea Polnaya, au fost dezarmate şi capturate.

Către dimineaţă linia ordonată Grupului a fost depăşită de infanterie. Grupul şi-a îndeplinit astfel misiunea parcurgând 45 km. dând lupte şi capturând pe Comandantul Diviziei 278 rusă, 20 ofiţeri, 1420 trupă, 1 baterie artilerie, 2 care de luptă, 4 aruncătoare, 100 lăzi mari cu muniţie de infanterie şi artilerie, zece căruţe cu cai încărcate cu muniţie, ordine de operaţie, schiţe, hărţi şi alte materiale.

Pierderi : 5 răniţi, 5 cai morţi.

La 17 Julie, Grupul rămâne în repaus la Turowerof.

In zilele de 18 şi 19 Iulie primeşte ordin şi face siguranţa stângei Diviziei dela aripa stângă a dispozitivului C. A., îndeplinind misiunea de flangardă fixă în zona nisipoasă Garni-Iframowo-Stepanowka-Malinin ⟨Schiţa Nr. 10⟩.

La 20 Iulie, Grupul nostru înapoiază Grupurile Divizionare şi cele 2 baterii şi reia înaintarea, curăţă regiunea nisipoasă spre Bolsinska, Şarapajewski şi Prozikowsky şi către ora 24 ajunge cu grosul la Şarapajewski iar cu patrulele la Est de Krapivin, după un marş de 95 km. Grupul a acţionat la circa 40 km. înaintea infanteriei.

In ziua de 21 Iulie trece din nou la dispoziţia Diviziei din centru şi împreună cu Grupul de Cercetare al Diviziei, precede marşul Diviziei, urmărind inamicul pe direcţia Ssulinskij — Morozowkaia — Balschoi Clopovskij. La 6 km. Nord Morozowskaia, Grupul a fost atacat de 11 avioane de vânătoare «Rata». Datorită măsurilor de împrăştiere nu a fost decât un rănit.

S'a mărşuluit 50 km. şi s'au făcut 80 prizonieri.

Un Detaşament compus din Grupul C. A. şi un grup Divizionar reia înaintarea în ziua de 22 Iulie pe direcţia Balschoi-Klopcowskij - Farm. Nr. 77. Grupul Divizionar a fost trimis la Gnutoff pentru a lua legătura cu o M. U. blindată germană şi a recunoaşte vadurile peste Zimla. La Farm. Nr. 77 avangarda a fost primită cu focuri. După o scurtă luptă, inamicul s'a retras pe Gnutoff. De pe linia satelor Gnutoff Filotew, Detaşamentul este primit cu focuri intense de infanterie şi artilerie şi este nevoit să rămână în faţa acestor sate şi pe timpul nopţii. Grupurile se găseau la 35 km. înaintea infanteriei, fără sprijin de artilerie şi în strâns contact cu inamicul ce acţiona puternic cu întreg armamentul. La ora 21,20 inamicul a atacat cu o companie, dar a fost respins.

Conform ordinului Diviziei, Detaşamentul a rupt contactul cu inamicul a doua zi către ora 8, în condiţiuni foarte grele din cauza lipsei de artilerie, pentru a merge la misiunea sa de legătură cu trupele germane din regiunea Sokoloff. Operaţiunea s'a executat în 4 ore şi destul de greu, sub focul armelor automate şi al artileriei inamice, la ora 14 se luase legătura cu trupele blindate germane.

La 23 Iulie s'a rămas pe v. Zimla. Deoarece inamicul avea în fiecare sat ‹Ssokoloff, Gnutoff, Filiatoff› câte un batalion.

In timp de 16 zile, dela 8–23 VII. 1942, Grupul de Cercetare a operat fără încetare având o singură zi de repaus la Turoweroff.

A parcurs în total circa 750 km. ceeace revine la 50 km. pe zi, prin regiuni cu nisip, zone minate, pe timp rău cu noroiu şi ploi, în continuă luptă cu inamicul, urmărindu-l deaproape şi producându-i mari pierderi.

La această distanţă parcursă, s'a socotit numai mişcarea grosului, neţinându-se seama de mişcarea elementelor de urmărire ‹patrule› care în misiunea lor au străbătut peste câmp, în condiţiuni cu totul excepţionale, itinerarii cari pot fi evaluate cu 30 % în plus faţă de cele urmate de Grosul grupului de Cercetare.

A capturat: un General ‹Comandantul Div. 278 rusă›, Statul major al Diviziei 278 compus din 4 comisari şi 6 ofiţeri superiori, 34 ofiţeri, 3040 trupă, 14 tunuri dintre care o baterie complectă, 4 care luptă, 42 tractoare, 7 maşini, 2 mitr. a. a., 41

arme a. c., două coloane de căruțe cu muniținni de infanterie, artilerie și aruncătoare, întreaga arhivă a unui Comandament, 250 lăzi muniție rusă și engleză. O parte din aceste materiale au fost predate Comandamentelor M. U, sub ordinele cărora s'a lucrat, iar altă parte s'a predat infanteriei ce a urmat. Ceeace nu s'a putut ridica din cauza rapidității operațiunilor, a rămas pe teren.

In această perioadă de urmărire Grupul a avut următoarele pierderi :

— Un ofițer rănit, 5 soldați morți, 38 soldați răniți, 39 cai morți, și 12 cai rămași în urmă, fiind complect epuizați.

Numărul cailor pierduți a fost recuperat prin caii de captură, tineri, dar care nu puteau fi folosiți în bune condițiuni.

Au fost zile când din cauza operațiunile și a terenului în care se opera, caii nu au putut fi adăpați și hrăniți, aceasta în special în zilele în care s'au făcut etape între 60 și 95 km.

Au fost situațiuni în care Grupul a luptat numai cu mijloace proprii, fără sprijinul artileriei, înaintea infanteriei la circa 30-35 km.

A avut de executat în această perioadă de 16 zile, cinci atacuri, iar în ziua de 16. VII. a luptat încercuit. Trupa a avut un moral ridicat, iar misiunile încredințate de C. A. sau de Divizii, — când s'a găsit sub ordinele lor, — au fost cele care rezultau din această operaținne rară de urmărire, pe care a executat-o un Corp de Armată român în actualul războiu și care se sintetizează lapidar în formula : 16 zile = 700 km.

Este de remarcat, din punctul de vedere al întrebuințării, că Grupul pe timpul cât a operat numai cu mijloacele lui și în folosul unei singure Divizii, rezultatele nu au fost cele ce sunt de așteptat într'o astfel de operațiune.

Din cauza lipsei spațiului și mai ales a tăriei mijloacelor, Grupul nu a putut manevra larg pentru a intercepta grosurile inamicului, ci îl vedem continu preocupat numai în lupta ariergărzilor.

In schimb, atunci când este întărit cu Grupurile de Cercetare ale Diviziilor și cu artilerie și lucrează ca Detașament puternic pe întreaga zonă de acțiune a C. A., constatăm că obține rezultate excepționale, poate să acționeze pe grosurile inamicului, în misiunea principală a Detașamentului de urmărire, desorganizarea și deruta grosurilor inamicului, care este îndeplinită.

Deci este de reținut că Detașamentele de urmărire trebuesc să fie totdeauna puternice, pentru a putea acționa independent, pe liniile de comunicații și adânc în dispozitivul adversarului.

III. Don — Volga
3. VIII. — 22. XI. 1942.

Dela 24 Iulie la 3 August, Grupul de Cercetare este ţinut în rezervă de C. A.

La 3 August este trecut la Est de Don iar la 5. VIII. este pus sub ordinele unei Divizii de infanterie ce se găsea la aripa stângă a dispozitivului C. A. şi care avea misiunea de a înainta, pentru a ajunge pe râul Aksay în regiunea Doroffeiew ‹schiţa Nr. 11› şi a face totdeodată şi siguranţa stângei acoperind dispozitivul C. A. spre Don.

Divizia constitue două grupări tactice şi pune Grupul de Cercetare sub ordinele Grupării Tactice de Vest care urma să înainteze pe direcţia Werchne Kurmoyanski — Kondauroff.

Misiunea Grupului a fost de a face siguranţa grupării, de a curăţi rezistenţele inamice din lungul Văii Donului şi de a intercepta Valea Aksay.

Până în după amiaza zilei, întregul Grup ajunge pe râul Aksay unde ocupă poziţie între Prischib şi Turoweroff făcând siguranţa flancului stâng al Diviziei.

In dimineaţa de 6 August, Grupul primeşte misiunea de a forţa trecerea peste Aksay în punctul Kiryanow ; încercarea nu reuşeşte, din cauză că inamicul apără cu îndârjire râul Aksay. Către ora 11 se încearcă din nou forţarea trecerii, dar nu se reuşeşte nici de această dată, — ca de altfel în tot sectorul Diviziei, — întrucât inamicul stăpânea puternic apa.

In dimineaţa de 7 August, Grupul primeşte ordin să rămână cu un escadron în supraveghere la Prischib, al doilea escadron şi cu Escadronul de Mitraliere să treacă în rezerva Diviziei la Doroffeiew, de unde ulterior au primit ordin să ocupe o poziţie la 3 Km. Vest Saliwskij.

In cursul acestei zile, Grupul a respins numeroase încercări de infiltraţiuni ale inamicului.

In zilele de 7, 8 şi 9 Aug., Grupul rămâne pe poziţie sub puternice bombardamente de artilerie şi aruncătoare, are pierderi, dar respinge toate încercările inamicului de trecere la Sud de Aksay.

Cu începere din 10. VIII. Grupul este schimbat, de trupele unei alte Divizii ce intra în dispozitiv, şi primeşte misiunea de a curăţi zona Schutow — Sym de trupele inamice ce trecuse la Sud de Aksay.

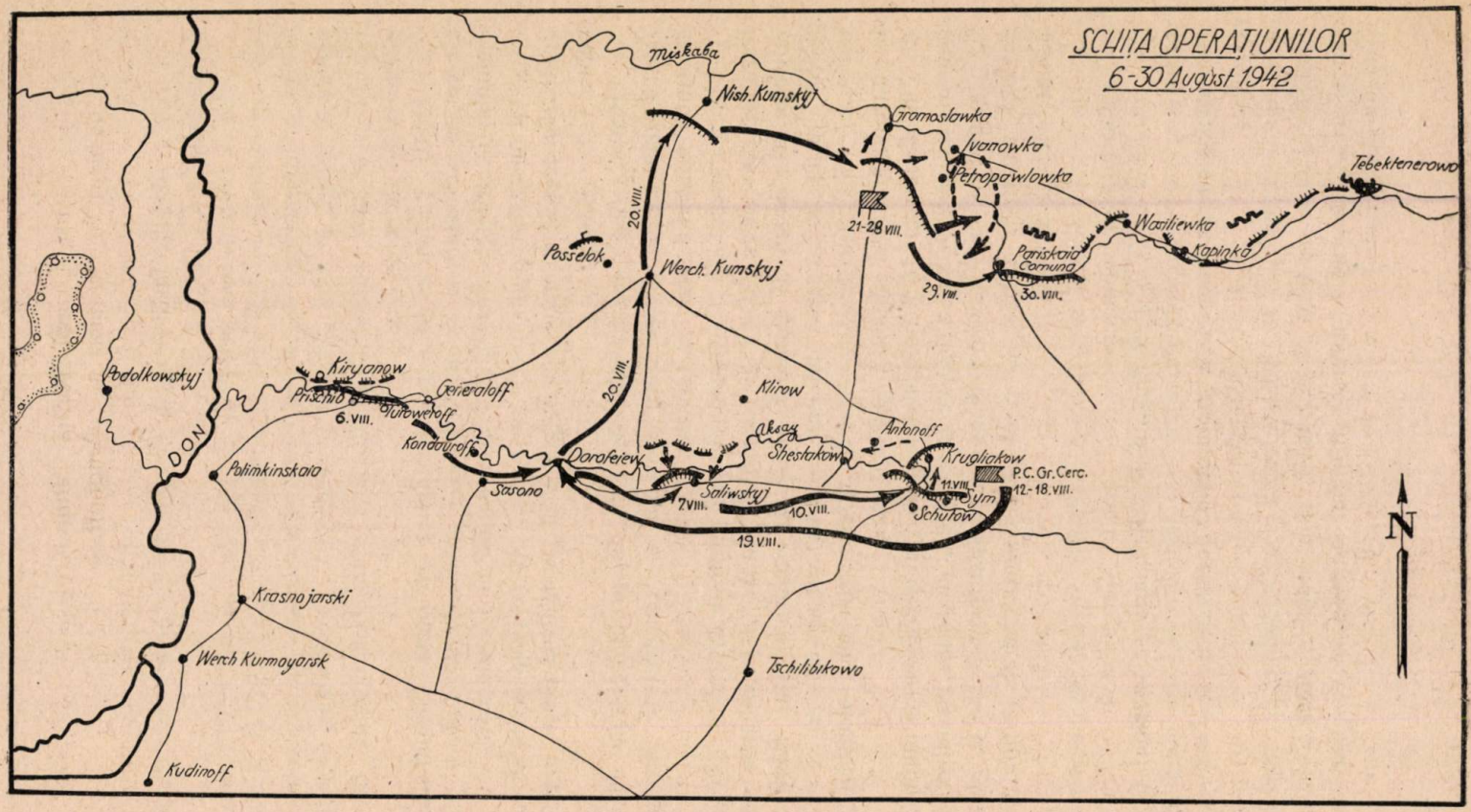
SCHIȚA OPERAȚIUNILOR
6-30 August 1942
Miskaba
Nish. Kumskyj
Gromoslawka
Ivanowka
Petropawlowka
Tebektenerowo
Wasiliewka
Kapinka
Pariskaia Comuna
21-28 VIII.
29. VIII.
30. VIII.
20. VIII.
Posselok
Werch. Kumskyj
Podolkowskyj
Kiryanow
Prischio
6. VIII.
Generaloff
Turoweroff
Kondauroff
Klirow
Aksay
Shestakow
Antonoff
Krugliakow
P.C. Gr. Cerc.
12.-18. VIII.
11. VIII.
Sym
Schutow
Dorofeiew
Saliwskyj
7. VIII.
10. VIII.
19. VIII.
Sasono
Polimkinskaia
DON
Krasnojarski
Werch Kurmoyarsk
Kudinoff
Tschilibikowo
N

Schiţa No. 11.

La 11 August, Grupul curăță satul Krugliakow și Gara Șutow, inamicul fiind respins spre Antonoff.

Cu ocazia acestor lupte Grupul face următoarele capturi:

- un ploton inamic (40 oameni),
- 20 vagoane secară și grâu,
- 25 vagoane petrol,
- 2 tunuri A. C.,
- 2 aruncătoare 120 m/m.,
- 8 « 82 m/m.,
- 3 mitr. A. A. jumelate,
- muniție, etc.

Dela 3 August, trecerea Donului, și până la 12 August, s'au parcurs 245 km. în lupte continui. Deplasările s'au executat în condițiuni excepțional de grele, pe călduri mari, prin nisip și în regiuni minate.

Lipsa apei și a umbrei a dat mult de suferit luptătorilor și cailor.

Grupul a pierdut 54 de cai, răniți de proectile sau din cauza lipsei de apă.

Intre 12 și 18 August, Grupul s'a găsit la Krugliakow (schița Nr. 11), în rezerva C. A., mai puțin Escadronul 2 care la cererea unei Divizii din linie este trimis de C. A. la Schestakow pentru a face siguranța flancului stâng al acelei Divizii, escadronul a primit de apărat un sector de circa 10 km.

La 18 August, Grupul este pus la dispoziția unei alte Divizii introdusă nou în linie și care se găsea la aripa stângă a C. A., Divizia întrebuințează Grupul înaintea infanteriei și pe flancul stâng al său, cu misiunea de cercetare dar și de siguranța stângei.

Grupul pleacă dela Kruglyakow la Doroffeiew în ziua de 19. VIII. dimineața iar de aci la Werch. Kumskij unde primește misiunea de a cerceta pe direcția Werch. Kumskij — Nisch. Kumskij.

La ora 19, Grupul este oprit de focuri puternice la 6 km. Sud Nisch. Kumskij și ocupă poziție, flangarda se găsea și ea oprită la 3 km. N. V. Poselok.

In ziua de 20 August, Grupul ocupă aceiaș poziție, și trimite patrule la Vest de Nisch — Kumskij făcând siguranța Diviziei pe stânga.

La 22 August, Grupul este trecut sub ordinele unei Divizii dela centru și dela care primește misiunea de a-i acoperi stânga și spatele contra oricăror încercări inamice din direcția Gromos-

lowka, Iwanowka şi Petropawlowka. Pentru îndeplinirea misiunei, Grupul ocupă cu grosul o poziţie călare pe şoseaua Gromoslowka Schestakow, la circa 4 km. Sud de Gromoslowka, între Pariskaia Comuna şi Nisch - Kumskij şi cu elemente de supraveghere înainte.

Grupul rămâne pe această poziţie în zilele de 21, 22 şi 23 August întreprinde îndrăsneţe acţiuni de patrule care fac prizonieri, şi dela care se află dispozitivul şi intenţiunile inamicului.

Malul de Nord al râului Michkowa, cu satele Pariskaia Comuna, Gromoslowka, Iwanowka, Wasiliewka, Kapkinka şi Tebektenerowo era puternic fortificat de inamic cu multe cazemate, unele de beton, iar altele cu cupole de oţel. Poziţia inamicului avea numeroase şanţuri anticar şi zone minate, ea constituind primul lanţ al sistemului defensiv al apărării Stalingradului.

Pe această linie sovieticii aveau ordin să oprească cu orice preţ ofensiva germană, în acest scop fusese introduse în linie trupe de elită şi câteva şcoli militare de ofiţeri.

In ziua de 23 August către ora 14 inamicul a atacat dela Iwanowka către Pariskaia Comuna, reuşind să se infiltreze în flancul stâng al regimentului de infanterie dela aripa stângă a Diviziei.

In această situaţie Grupul de Cercetare primeşte ordin să contraatace în direcţia buclei pe care o face apa Michkowa între Pariskaya Comuna şi Iwanowka pentru a cădea în spatele şi flancul inamicului.

Inamicul a încercat să opună rezistenţă, însă în faţa elanului contra atacului Grupului, a fost nevoit să se retragă precipitat spre Iwanowka lăsând numeroşi morţi şi prizonieri.

După îndeplinirea misiunei, Grupul primeşte ordin să ocupe vechea poziţie unde rămâne între 24 şi 27 August.

Se execută numeroase atacuri de recunoaştere în poziţia inamicului cu rezultate foarte bune, făcându-se prizonieri şi capturându-se dela ei ordine de operaţii şi schiţe cu dispozitive.

In toată această perioadă, caii au avut foarte mult de suferit, deoarece au fost nevoiţi să stea tot timpul în câmp, care fusese incendiat, fără apă, furaje sau grăunţe, alimentarea cu apă a oamenilor şi cailor se făcea cu cisterna dela 30 km. depărtare.

La 27 VIII., Comandantul Grupului este chemat la P. C. al Diviziei unde este felicitat pentru felul cum unitatea şi-a îndeplinit misiunea. La înapoere, automobilul Comandantului Grupului intrând într'o mină este aruncat în aer, iar Comandantul scapă rănit numai la umăr.

In ziua de 29 August la ora 22, Grupul primeşte ordin să se deplaseze la Pariskaya Comuna unde ocupă poziţie şi înlocueşte un batalion din aceiaşi Divizie.

La 30 August, Grupului i se mai pune sub ordine Grupul de Cercetare al Diviziei şi o baterie şi i se dă ordin să intre în dispozitiv la 2 km. S. V. Pariscaya Comuna cu misiunea de a acoperi stânga Diviziei pe timpul atacului C. A. păstrând tot timpul o atitudine agresivă operativă, căutând a nelinişti inamicul şi a lua prizonieri.

Atacul C. A., dat în cursul zilei, reuşind să câştige teren, inamicul din faţa Grupului începe retragerea pentru a nu fi supus unor acţiuni de întoarcere.

Din cauza eforturilor, caii Grupului începuse a arăta semne de epuizare ; se înregistrau pierderi zilnice în cai. Misiunile dificile executate continu, între care apărări pe fronturi largi şi cu patrulări întinse pe zeci de kilometri, stepa fără furaje şi apă, au dus deopotrivă la sfârşirea forţelor cailor.

Pe timpul nopţilor, când caii puteau fi îngrijiţi, s'a mărşăluit pentru a se putea trece repede la execuţia variatelor misiuni primite ; şeile şi hamurile au fost tot timpul pe cai din cauză că unităţile erau continu în alarmă.

Din motivele arătate mai sus, Comandantul Grupului arată o stare de îngrijorare, deoarece valoarea proprietăţilor armei, în cadrul unităţei, începea să scadă.

In ziua de 31 August se dă ordin Grupului să se deplaseze la Molk Staatz Jurkina şi de aci la Tinguta ‹schiţă Nr. 12› unde trebuia să se pună la dispoziţia unei Divizii.

Se parcurge într'o zi şi o noapte 151 km.

La 2 Septembrie, Grupul primeşte ordinul Diviziei de a trece în rezerva sa la Pd. Tinguta, ulterior la Staatz.

In ziua de 5 Septembrie Grupul ia parte la atacul Diviziei spre Volga ‹obiectiv final› şi ajunge la 3 km. Vest Dubowiowrak unde cade în defensivă până la 11 Septembrie, când Divizia ia un Escadron şi-l pune la dispoziţia unei Grupări tactice ce avea misiunea de a interzice orice încercare de pătrundere a inamicului dinspre Bol. Tschapurniki spre Sud. Escadronul se găsea în supraveghere pe circa 5 km. între Dubowiowrak şi Molkerai unde schimbase un batalion.

Inamicul se găsea la 20 m. în faţa liniilor noastre şi în cursul zilei nu se putea face nici o mişcare, hrana trupei nu se putea distribui decât noaptea,

Escadronul continuă să rămână în această situaţie până la 13 Septembrie, în timp ce restul Grupului este trecut în rezervă de C. A. la 5 km. S. E. Morozoff. La 13 Septembrie, Grupul se reîntregeşte şi cu acest escadron.

Grupul de cercetare rămâne în rezervă de C. A. până la 29 Septembrie, când inamicul atacând puternic pe direcţia Zaza—Plodowitoje este pus repede la dispoziţia Diviziei din acel sector, care-i ordonă să se deplaseze la Staatzg ‹6 km. N. V. Priwolskij›.

La ora 3,30, Divizia dă ordin Grupului să trimită un ploton spre Grupul său de Cercetare divizionar ce fusese atacat puternic cu tancuri şi care fusese respins din satul Zaza, cucerit de sovietici.

La ora 5, Divizia ordonă să se trimită restul Escadr. 2, ‹3 plotoane› întărit cu 2 piese anticar în satul Priwolskij unde să intre sub comanda unei Grupări constituite ad-hoc şi care urma să contraatace pentru recucerirea satului Zaza. Se renunţă la aceasta şi escadronul ocupă alături de alte unităţi ale Grupării, o poziţie la 3 km. S. E. Priwolskij pentru a opri înaintarea inamicului.

La ora 14,45 Divizia ordonă Grupului să treacă în alarmă şi la dispoziţia C. A. la Staags unde va primi ordine. In acest scop va veni dela Priwolskij şi Escadronul 2.

La ora 16, Grupul primeşte ordin telefonic să se deplaseze imediat la Plodowitoje ‹32 km.› unde soseşte către ora 21. Aici Grupul primeşte ordin să se deplaseze la Tundutowo ‹40 km.› unde Divizia din acel sector fusese atacată şi liniile străpunse, situaţia era foarte grea deoarece unele unităţi ale sale se găseau încercuite.

La ora 22,30, Grupul după un repaus de o oră şi jumătate, începe deplasarea, luându-şi toate măsurile de siguranţă şi ajunge în Tundutowo la ora 5 dimineaţa ‹schiţa Nr. 13›.

Grupul execută până la Tundutowo 100 Km. în 24 ore.

Divizia dă Grupului misiunea de a trimite de îndată recunoaşteri către satele Sadowoje, Koropkin şi Schelestow. Recunoaşterile mai adaogă la deplasarea făcută încă 20—30 km. de marş.

In ziua de 30 Septembrie ora 12, Grupul este pus sub comanda Grupării ce avea misiunea de a contraataca pe direcţia Sadovoje şi a despresura unităţile încercuite. La acest scop, Gru-

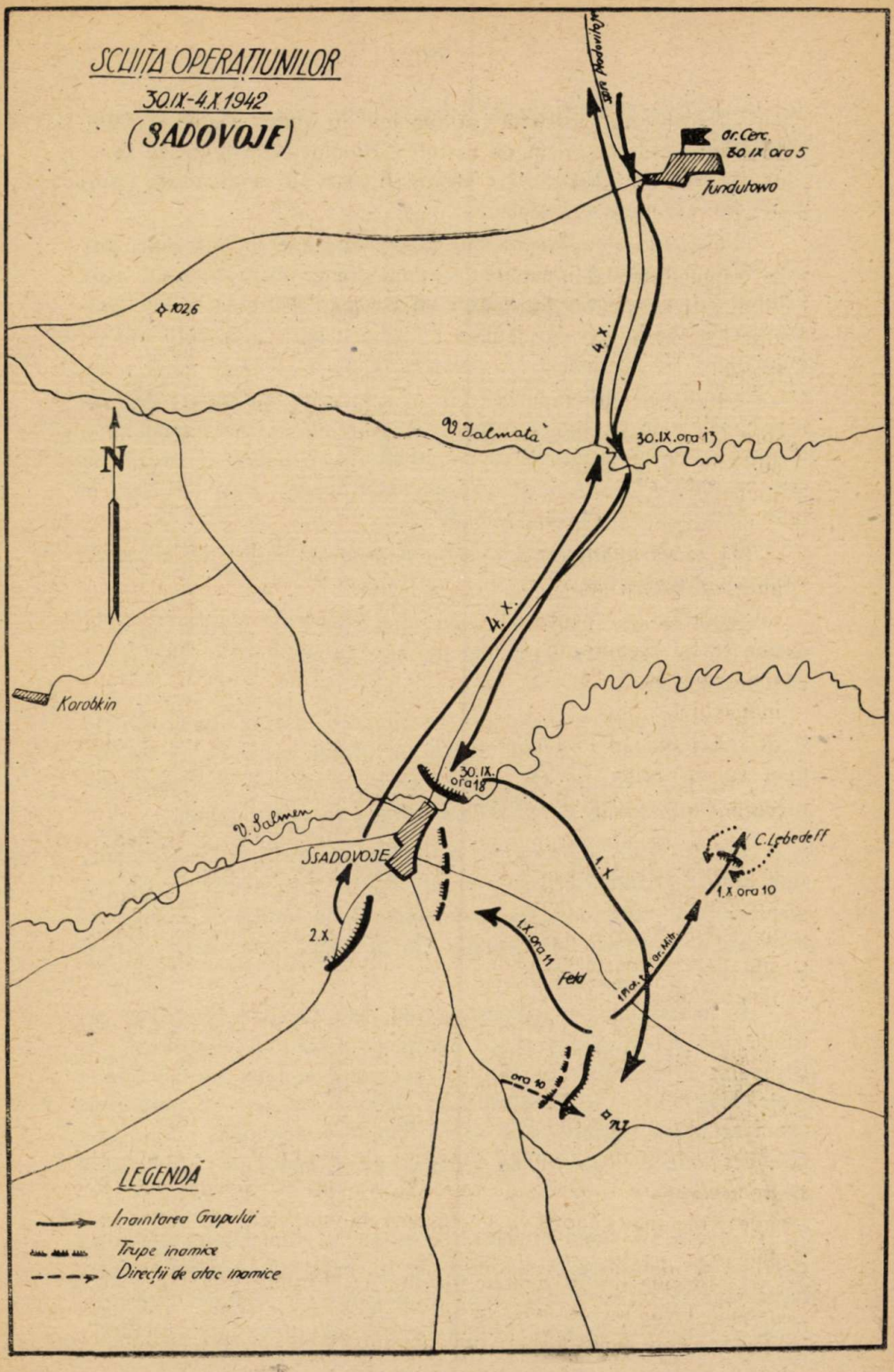
SCHIȚA OPERAȚIUNILOR
30.IX.-4.X.1942
(SADOVOJE)
Gr. Cerc.
30.IX. ora 5
Tundutowo
102,6
4.X.
V. Talmata
30.IX. ora 13
N
4.X.
Korobkin
30.IX.
ora 18
V. Salmen
SSADOVOJE
1.X
C. Lebedeff
1.X ora 10
2.X.
1.X. ora 11
Feld
ora 10
LEGENDĂ
Inaintarea Grupului
Trupe inamice
Direcții de atac inamice

Schița No. 13.

pul se deplasează către valea Ialmata unde urma să se formeze Gruparea.

La ora 13, Grupul este atacat în marş de o escadrilă compusă din 14 avioane inamice.

Plotonul 1 din Escadronul 2 este aproape în întregime distrus. Continuându-şi înaintarea Grupul ajunge în V. Ialmata. Aici Grupul primeşte ordin de a executa un atac de recunoaştere asupra satului Sadowoje, urmând a informa asupra prezenţei inamicului între V. Ialmata şi V. Selmen. Ajuns la 9 km. N. E. de sat, Grupul este primit cu un foc viu de arme automate din câteva tankete de pe liziera satului. Raportându-se tăria inamicului, Grupul primeşte ordin ca pe timpul nopţii să ocupe o poziţie în faţa satului Sadowoje. S'au mai executat astfel încă 36 km., în total deci 154 km. de marş în 36 ore.

La 1 Octombrie ora 3, Grupul primeşte ordin de a ataca pentru a cuceri cota 71,7.

Până la ora 7, Grupul cucereşte cota 71,7 reuşind prin aceasta să despresoare parte din unităţile Diviziei care rezistase 3 zile înconjurate.

In acest timp o companie de infanterie fusese încercuită la Colhozul Lebedeff, Grupul trimite un ploton cu o grupă mitralieră care până la ora 10 reuşeşte să recucerească Colhozul, despresurând compania şi restabilind situaţia în acest punct.

La ora $10^1/_2$, Grupul nu mai dispune decât de 3 plotoane, una grupă mitralieră şi patru tunuri A. C. Cu aceste trupe se respinge un contraatac şi toate încercările făcute de inamic de a ajunge la şoseaua interceptată. Un al doilea atac este respins la ora 11.

In acelaş timp se primeşte ordin dela Grupare pentru a se trimite un ploton şi una grupă mitraliere pentru a despresura o companie de pionieri care fusese încercuită în faţa satului Sadowoje. Este retras de pe poziţie un ploton care se strecoară prin focul artileriei, reuşeşte şi cade în flancul inamicului, asupra căruia deschide un foc viu de aruncătoare şi mitraliere şi-l obligă să se retragă.

La ora 12, când rămăsese la cota 71,7 numai două plotoane, o grupă de mitraliere şi 4 tunuri A. C., inamicul porneşte cu două batalioane la un nou atac după o pregătire de artilerie. Urmează o luptă crâncenă în care Grupul înregistrează următoarele pierderi:

- 4 ofiţeri (din care unul mort)
- 2 subofiţeri (din care unul mort)
- 12 trupă morţi
- 32 răniţi.

Comandantul Escadronului 1 a înfruntat eroic atacul unui inamic mult superior până ce un glonte îi sdrobeşte maxilarul, escadronul este nevoit să cedeze.

Grupul se regrupează şi pe timpul nopţii execută misiunea de siguranţă a flancului stâng al trupelor ce recuceriseră satul Sadowoje.

In ziua de 4 Octombrie, Divizia fiind întărită cu trupe motorizate germane, Grupul primeşte ordin să se deplaseze la Plodowitoje.

Pentru felul cum a luptat, Grupul primeşte mulţumiri din partea Comandantului Diviziei.

La 4 Octombrie, Grupul soseşte la 4 km. Sud Plodowitoje şi primeşte ordin de a înlocui unităţile germane în sectorul cuprins între lacurile Zaza şi Barmazac, se fac recunoaşterile şi la ora 20 se intră în poziţie.

Grupul pe Cercetare rămâne în această misiune defensivă dela 4 la 29 Octombrie.

Se remarcă pe timpul acestei perioade, acţiuni de recunoaştere îndrăsneţe pe timpul nopţilor, de pe urma cărora se aduc informaţii preţioase Comandamentului.

Prin veghea şi vigilenţa unităţilor, inamicul a fost obligat totdeauna să renunţe la încercările sale de incursiuni şi să se înapoieze fără rezultatele dorite.

Caii au avut de suferit, deoarece rămăsese numai un om la 7 cai.

La 29 Octombrie, Grupul primeşte dela C. A. ordin de a trece în rezerva C. A. la Plodowitoje de unde în ziua de 2 Noembrie este deplasat la Moruzoff tot în rezervă, cu misiunea de intervenţie în oprire şi contraatac în partea de Nord a frontului de apărat al C. A.

La 9 Noembrie, Grupul este adus din nou la Plotowitoje tot în rezervă de C. A. - Aci se pune la punct apărarea A. C. a satului şi sunt trimise posturi de supraveghere şi observaţii pe înălţimile N. E. Plotowitoje. Grupul rămâne în această situaţie până la 19 Noembrie, când este pus la dispoziţia Diviziei ce se găsea în sectorul Tundutowo-Bol. Tschapurniki.

Potrivit ordinelor primite în ziua de 20 Noembrie, Grupul se deplasează dela Plotowitoje prin satul Tinguta şi pădurea Tinguta cu intenţiunea de a ajunge la Moruzoff unde avea ordin.

Ajuns în pădurea Tinguta, Grupul primeşte ordin de a se deplasa în Valea Kamenaya, odată ajuns aci Comandantul Diviziei dă ordin verbal Comandantului Grupului de a se îndrepta urgent către calea ferată, cota 120,2.

Este de arătat că în ziua de 20 Noembrie se declanşase ofensiva rusă şi că efortul ei se aplica chiar în sectorul acestei Divizii, în lungul căii ferate Stalingrad—Abganerovo.

Grupul se pune în marş, dar este ajuns de Comandantul Brigăzii de Infanterie din aceeaşi Divizie, care ordonă Grupului să ocupe o poziţie la 3 km. N. E. Gara Tinguta, imediat la Sud de cantonul B. W. ‹schiţa Nr. 14›, linie pe care Divizia fusese obligată să se retragă.

In timpul nopţii s'a ocupat poziţia, ordinul era să se reziste pe această poziţie cu orice sacrificiu.

Grupul a făcut legătura cu vecinii, dela ora 24 însă nu a mai putut obţine legătura în radio cu Divizia.

La ora 12, Grupul de Cercetare şi cele 2 regimente de infanterie din dreapta sa, sunt atacate din spate şi din flanc de circa 100 care de luptă sovietice. Carele rup legătura între Grup şi Regimentul de infanterie din dreapta, pe care îl dislocă din poziţie. Parte din oamenii Grupului împreună cu comandantul lor se repliază în pădurea Tinguta, unde rămân până către ora 14, când la adăpostul cetii ce se lăsase şi din cauză că forţele inamice în înaintarea lor trecuse mult la Sud de Pădurea Tinguta, au eşit din pădure şi cu ajutorul busolei sau îndreptat către Sud-Vest, obţinând să iasă din încercuirea realizată de carele inamice. Câteva care de luptă ruse observând Detaşamentul, au pornind în urmărirea lui, însă prin iscusinţa ofiţerilor, detaşamentul se împrăştie şi se obţine derutarea acţiunii lor.

După căderea nopţii s'a continuat drumul, detaşamentul fiind deseori nevoit să lupte pentru a străpunge liniile de infanterie inamice întâlnite şi iese astfel din încercuire.

In dimineaţa de 22 Noembrie s'a continuat marşul până la Gromoslawka unde s'a eşit din zona primejdioasă.

Ulterior Grupul a trecut la Ilinka pentru reorganizare.

După trecerea Donului în intervalul de timp dela 3 August la 20 Nov. Grupul a executat numeroare şi variate misiuni după cum urmează:

- cercetare şi luarea contactului,
- siguranţa flancului M. U.,
- cercetarea localităţilor,
- supraveghere,
- apărare pe front normal şi larg,
- atac,
- contraatac pentru despresurarea altor unităţi încercuite,
- eşirea din încercuire.

Partea caracteristică, ce reese din operaţiunile întreprinse în acest timp, a fost eforturile deosebite la care a fost supus Grupul, cerându-i-se continu, repezi deplasări pentru a interveni în situaţii de obiceiu grele.

Oboseala oamenilor şi a cailor au atins limite care au îngrijorat mult C. A. dar care în faţa nevoilor operative se simţea obligat să recurgă tot timpul la serviciile acestei unităţi ce avea posibilitatea să fie repede acolo unde situaţiile erau critice.

Acţiunile executate de grup au fost cele mai grele din toată această campanie, deoarece fronturile largi şi superioritatea adversarului îi cereau totdeauna puteri înmulţite.

Lipsa de furaje şi apă, la care se adăuga lipsa de acoperiri, au contribuit mult la micşorarea puterilor cailor, la venirea toamnei caii şi oamenii din cauza lipsei satelor depărtate la 50–60 km., au avut la fel foarte mult de suferit.

Cu toate aceste vicisitudini pe care climatul şi spaţiile le ofereau Grupului, el prin călăreţii lui s'a menţinut până la urmă într'un moral excelent care i-a permis să facă faţă celor mai grele situaţii.

Intrebuinţarea grupului în profitul Diviziilor din linie, a fost misiunea obişnuită pe timpul acestei perioade, datorită faptului că Diviziile operând pe fronturi largi, se prezenta foarte des nevoia întrebuinţării lor fie în acţiunile ofensive, fie defensive.

Consideraţiuni.

Prin prezentarea acţiunilor acestui Grup de Cercetare, s'a urmărit pe deoparte a se face cunoscut printr'o exemplificare felul cum Cavaleria de Corp de Armată şi-a dat contribuţia sa în bătălia actualului război, iar pe dealta de a se scoate învăţăminte asupra luptei Grupurilor noastre de Cercetare.

Din trăirea operaţiunilor executate de acest Grup se desprinde ideia că rolul său a fost să intervină, pe baza mobilităţii sale, în toate fazele luptei şi într'o gamă foarte variată de misiuni.

Datorită mobilităţii, Grupurile de Cercetare sunt chemate să intervină în toate situaţiunile în care este nevoie repede de aportul forţei lor, situaţiuni care în majoritatea cazurilor nu fac parte din categoria celor simple.

In aceste situaţiuni dificile, după cum s'a văzut, primează misiunile de contra atac şi de oprire, iar de alte ori şi de apărare pe fronturi largi.

Această constatare trebue să ne folosească la luarea eventuală în considerare a organizării şi dotării viitoare a acestor grupuri hipo sau moto, în scopul realizării unor unităţi suficient de puternice, pentru a nu se creia disproporţie între misiune şi capacitatea combativă a Grupului.

Grupul de Cercetare de Corp de Armată fiind o unitate care este deseori afectată — pe timp limitat — M. U. din linie, normal este ca Diviziile să se gândească a scoate maximum de profit din misiunile ce înţeleg să încredinţeze acestor Grupuri. Ori această realitate, repetându-se pe drumul misiunilor pe care Grupul de Cercetare le execută în folosul Diviziilor, în mod firesc se va obţine pulverizarea prea grăbită a forţelor acestor Grupuri.

Lupta de multe ori independentă a Grupurilor în misiune de cercetare sau mai ales de urmărire, vine să le ceară dreptul la o calificată forţă, la care trebuie să se adauge neapărat şi un foc puternic de aruncătoare, eventual şi de artilerie, pentru a li se da astfel posibilitatea să obţină rezultate maxime fără intervenţia şi sprijinul altora.

Necesitatea unei corelaţii, din punctul de vedere al organizărea şi dotărei, între Grupurile de Cercetare de Corp de Armată şi Divizionare, se pare că se impune în mod deosebit analizei, pe consideraţiunea că foarte deseori ele se înfrăţesc pentru a se prezenta într'un tot câmpului de luptă.

Divizarea Grupurilor din necesităţi operative, a satisfăcut poate unele situaţiuni de moment însă a fărâmiţat unitatea, venind să prejudicieze asupra întregului puterei combative a Grupului.

Calul şi-a dat tributul ca de obiceiu, neprecupeţit, încât după cei şase mii kilometri executaţi, niciunul, din cei care au plecat, nu a mai avut mulţumirea să pască la înapoiere din brazda pământului pe care se născuse. Locul lor fusese luat de alţii, care din libertatea câmpiilor răsăritului, veniseră să-şi ofere munca şi sacrificul lor în schimbul hranei pe care nu o mai găseau.

Mai mult decât orice, luptele Grupului de Cercetare vin însă să ne arate jertfa de sânge şi de vieţi a călărăşimei ilfovene, dată numai din înţelegerea poruncei strămoşilor, întru apărarea graniţelor gliei.

Pe calea afirmărei neîntrecute a drepturilor româneşti, Grupul de Cercetare pornit din şesuri muntene, a purtat vitejia românească până departe pe malurile Volgei, numai din nevoia de a face să răsară din nou în suflete, Soarele binefăcător al liniştei, al muncei şi al neamului adunat, după sfâşierea hotarelor.

Cu mulţumirea plinirei celei mai frumoase dintre datorii, călăraşii Grupului de Cercetare, rămaşi în pământ străin, vor binemerita, trăind neşters în amintirea şi în recunoştinţa veşnică a viitorimei româneşti.

Maior **A. Dumitrescu Jippa**

† COLONELUL REZ. RANETTE ŞTEFAN

In ziua de 24 Mai c. s'a stins, la Botoşani, după o necruţătoare boală, agravată pe întinsul nesfârşit al stepelor ruseşti, Colonelul Ranette.

Urmaş al unei vechi şi respectate familii de boeri moldoveni, Colonelul Ranette a întruchipat tot ceeace aceşti stâlpi de reazăm ai istoriei noastre au dat, mai sfânt şi mai curat din fiinţa lor, pentru o mai dreaptă aşezare a neamului nostru.

Ca om — delicateţa-i sufletească pe care nu i-a putut-o contesta, niciodată, nici chiar acei pe cari răutatea omenească i-ar fi putut împinge la nedreptatea de a nu-l considera prieten, bunătatea-i fără margini, care în aceste timpuri de învrăjbire nu-şi avea explicaţia şi sprijinul decât în cultul aceleeaşi virtuţi, ce-şi continua firul niciodată întrerupt al tradiţiei acestei familii, cu rădăcini adânc înfipte în trecutul istoriei moldoveneşti, desinteresu-i de tot ceeace nu constituia spiritualitate, în aceste vremuri de materialism acut, toate aceste calităţi erau puţine din multele cari aşezau pe Colonelul Ranette mai presus de noi şi vremurile noastre.

Era un boer, în tot ceeace această noţiune cuprinde mai bun.

Ca ofiţer — însuşirile ostăşeşti ale Colonelului Ranette nu puteau fi altele decât acele cari aveau la bază trăinicia unor virtuţi cetăţeneşti, îndelung încercate şi verificate în decursul a multor decenii.

Aceste însuşiri pe cari Colonelul Ranette le poseda într'un grad rareori egalat de alţii, făceau din el un ostaş aşezat mult deasupra celor mai buni. Am comite însă o impietate, dacă din şiragul lung al acestor virtuţi nu am pomeni în mod deosebit pe aceea a demnităţii care — armonios integrată — făcea din Colonelul Ranette nu numai un boer, dar şi un cavaler în sensul înalt al cuvântului.

Aceste însuşiri, Colonelul Ranette şi le-a evidenţiat acolo unde nu rămâne şi nu durează decât ceeace nu are nimic comun cu superficialul, pe câmpul de luptă.

Această probă, Colonelul Ranette a trecut-o mai presus de orice laudă, ea având drept rezultat nu numai o verificare a multiplelor şi aleselor sale virtuţi, ci şi o încununare a lor cu o aureolă care l'a ridicat pe culmea gloriei.

In războiul trecut, având gradul de maior în Regimentul 9 Roşiori a luptat cu acea bravură şi destoinicie la Puszta, Dorocz, Nagy Doboş şi Zahony, încât a fost propus la decorarea cu Ordinul «Mihai Viteazul» şi i s'a acordat Ordinul «Steaua României», în gradul de Cavaler, cu spade şi panglică de Virtute Militară.

A căzut rănit în fruntea Escadronului, menţinându-se astfel pe linia tradiţiei strămoşilor săi, dela care a învăţat că faptele depe câmpul de luptă capătă o valoare şi mai mare, atunci când sunt întărite cu pecetea domnească a sângelui.

Acolo însă unde Colonelul Ranette a dovedit, în cel mai înalt grad, netăgăduitele sale însuşiri sufleteşti şi de ostaş a fost în războiul ce nu s'a sfârşit încă.

«Virtutea Militară» de Război clasa I, care i s'a acordat pe câmpul de luptă, este recompensa faptelor sale de arme oglindite în expunerea sobră a motivării:

«Pentru patriotismul, elanul şi spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă în războiul pentru întregirea neamului, când, deşi suferind, a cerut să plece pe front cu o unitate luptătoare.

A făcut întreaga campanie până la 2 Ianuarie 1942, ca voluntar, luând parte la toate luptele duse de Reg. 6 Roşiori, dela trecerea Prutului până la stepa Nogay şi porţile Sevastopolului, fiind aproape în totdeauna în primele linii.

Prin prezenţa sa în primele rânduri ale ostaşilor generaţiei ce duce actuala campanie, a prezentat bravura şi elanul vechilor luptători ai generaţiei sale, fiind continuu exemplu viu al dragostei de ţară, al curajului şi datoriei împlinite».

Gestul Colonelului Ranette iese într'adevăr din faptele comune ale luptătorilor de rând, în timp ce anii şi trecutul său îi dădeau dreptul la o viaţă tihnită, prin acest gest al a arătat că virtuţile înăscute nu înbătrânesc odată cu vârsta. Nu putea el, descedent al unor generaţii de vechi luptători pe altarul patriei,

să rămână în urma faptelor măreţe pe cari strămoşii săi le-au înscris în cronicile timpurilor.

Gestul Colonelului Ranette a fost, în acelaşi timp, un îndemn şi o mustrare pentru generaţia tânără de astăzi.

Îndemn — pentru cei cari alături de dânsul, exemplul său din luptele grele dela Akimowka — dincolo de gâturile Crimeii — şi depe înălţimile din preajma Sevastopolului, făcea să tresalte şi ultima licărire de energie a celor cari — deşi purtând nici jumătate din numărul anilor lui — se credeau ajunşi la capătul sforţărilor: Colonelul Ranette le răscolea virtuţile obosite înainte de vreme.

Mustrare — pentrucă în timp ce el — acolo — cu sănătatea şubredă şi la o vârstă înaintată, suporta cu atâta însufleţire nu numai pericolul câmpului de luptă, dar şi asprimea celei mai cumplite ierni din ultimul secol, alţii — dincoace — robuşti şi în floarea vârstei, preferau situaţii de altă natură.

Colonelul Ranette a fost un simbol.

Fapta lui va rămâne un exemplu, ce va constitui izvor de educaţie ostăşească pentru generaţiile viitoare.

Colonel adj. **Dămăceanu D.**

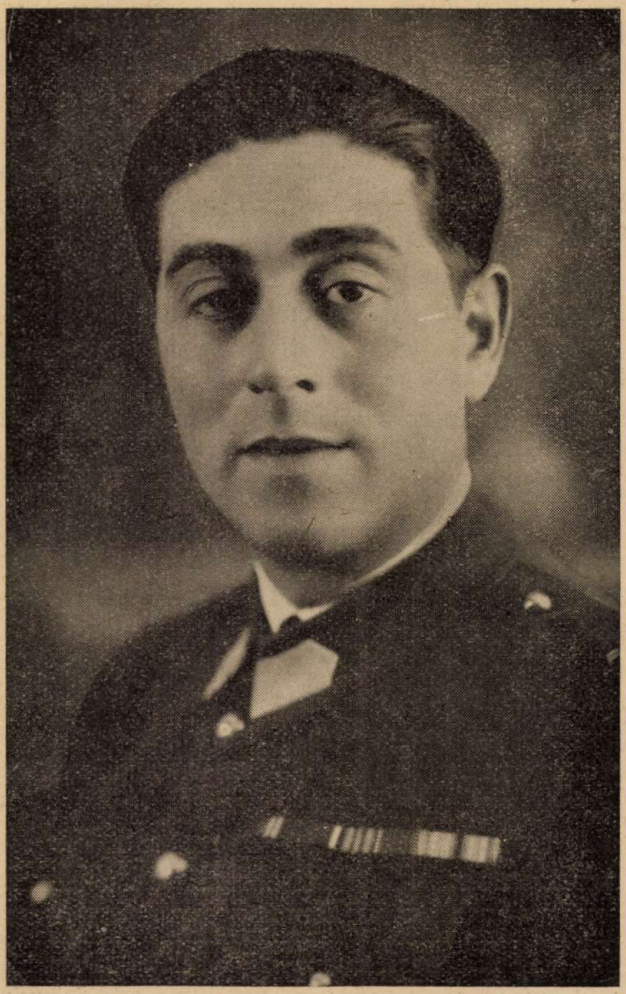

† LT. COLONEL CONSTANTIN MARINESCU

Comandantul Regimentului 1 Călăraşi

(Amintiri şi fapte de arme).

Când am aflat trista veste a morţii acestui falnic ofiţer, am avut viziunea unui brad uriaş ce se prăbuşeşte într'o prăpastie.

Şi mi-a apărut — într'o clipită — înaintea ochilor, statura dreaptă şi mândră a acestui vrednic ostaş, care şi-a dăruit viaţa Patriei.

L'am cunoscut prima oară în anul 1925, căpitan în Regimentul 4 Roşiori «Regina Maria», când îmi făceam stagiul de maior, îndeplinind totodată funcţiile de Comandant de Divizion şi ajutor tactic.

Căpitanul Marinescu era Comandantul Escadronului 4 din Divizionul II, pe care îl comandam, fiind mutat pentru stagiu dela Comandamentul Diviziei 3-a Cavalerie, unde fusese înaintat la gradul de căpitan, servind anterior în Reg. Escortă Regală.

Se remarca prin prestanţa deosebită ce o avea în faţa trupei, prin ţinuta sa marţială de autentic descendent al centurionilor romani şi mai ales prin truda pe care şi-o dădea pentru instruirea şi pregătirea de război a unităţii sale.

Interesându-mă asupra studiilor sale, am aflat că fusese un distins elev al Liceului dela Mânăstirea Dealului, prima promoţie, unde Marele Niculae Filipescu întrevăzuse — ca un iluminat — locaşul adevărat al călirei fizice şi sufleteşti al noilor generaţii, chemaţi a lupta pentru întregirea României, visată de veacuri.

Aceasta l-a făcut ca, la terminarea războiului în 1919, să fie numit instructor la Liceul Militar Mihai Viteazul, din Tg. Mureş, atunci înfiinţat.

Lt. Colonel Marinescu — şi asta forma una din trăsăturile sale caracteristice, — era prea inimos şi foarte susceptibil atunci când s'ar fi adus cea mai mică ştirbire a atribuţiunilor sale de comandant de unitate.

Nemai împăcându-se, din acest punct de vedere, cu ajutorul şef de corp, eşi în audienţă la comandantul Diviziei, cerând mutarea sa în Reg. 2 Roşiori, având pe atunci garnizoana în Bârlad.

Am rămas mirat de această promptă mutare, după cerere în provincie când ştiut este că cei mai mulţi abia aşteptau vre-o ocazie favorabilă ca să se mute în capitală.

Căpitanul Marinescu mi-a răspuns că, acolo, în oraşul liniştit de provincie, nemai având atâtea corvezi de îndeplinit cu unitatea sa, se va putea mai uşor ocupa de adevărata pregătire de război a escadronului său.

L-am regăsit maior în Reg. 9 Călăraşi «Regina Marioara a Iugoslaviei», unde fusesem numit comandant la 1 Noembrie 1937.

Maiorul Marinescu era acum Comandantul Divizionului I, cu reşedinţa în Constanţa şi ajutor tactic; îndeplinea această funcţiune care trebuia să fie îndeplinită — în mod normal — de

un ofiţer absolvent al Şcoalei Superioare de Războiu, care însă lipsea. Datorită însă pregătirei sale, deoarece fusese câţiva ani în cadrele Centrului de Instrucţie al Cavaleriei din Sibiu şi inspector de studii la Şcoala de Aplicaţie a Cavaleriei, a condus instrucţia în condiţiuni foarte bune.

Zile întregi am pregătit împreună aplicaţiunile pe hartă pentru instrucţia ofiţerilor în corp, tragerile de luptă cu focuri reale şi apoi aplicaţiunile la câmp în teren, iar în urmă, pe timpul manevrelor, aplicaţiunile executate în jurul Constanţei cari, din cauza unei epidemii de pasteuroloza la o parte din caii regimentului, ne-au împedicat de a participa la manevrele Diviziei 9-a, din Sudul Dobrogei.

Era un pasionat al muncei şi al datoriei şi iubea soldatul cu patimă, se interesa continuu de viaţa şi hrana lui şi îşi dădea cea mai mare osteneală pentru educaţia sa sufletească, căutând să-i pătrundă până în cele mai ascunse taine ale inimei, pentru a face să vibreze coardele mai intime.

Era un entuziat iubitor al tradiţiei ostăşeşti şi se simţea atât de legat de Reg. 9 Călăraşi şi de camarazii cu care făcuse campania din 1916–1918, în Dobrogea, al cărei teren, îl cunoştea pe dinafară – atât îl bătuse şi răsbătuse în timpul marelui război.

El luase parte ca elev plutonier, în luptele dela Carapelit–Caraomer–Amzacea–Topraisar–Ciccraci.

Mai mult, în partea 2-a a Campaniei, fiind înaintat Sublocotenent, este repartizzat ca schior la noua unitate înfiinţată a Vânătorilor de Munte, dar legătura sa cu Reg. 9 Călăraşi îl face să se reîntoarcă, luând parte la luptele acestuia din Munţii Vrancei şi Mărăşti, destingându-se ca voluntar în mai multe incursiuni.

Din această cauză l-am însărcinat să scrie istoricul luptelor glorioase ale Reg. 9 Călăraşi, culminând cu victorioasa sarjă dela Ciccraci (Sibioara), pe care am reînviat-o cu ocazia aplicaţiunilor din timpul manevrelor aceluiaşi an, după ce am studiat-o la faţa locului, cu ofiţerii şi reangajaţii activi şi de rezervă, care participaseră efectiv la această – mai puţin cunoscută, deşi tot atât de fructuoasă sarjă, – ca şi cele dela Robăneşti şi Prunaru.

Am retrăit împreună clipele măreţe ale acestei neuitate sarje, Maiorul Marinescu evocând de pe movilă de unde se deslănţuise uraganul valurilor de călăreţi, episoadele şi camarazii, cari într'o pornire spontană atacaseră şi fugăriseră pe duşmani: Căpitan Lupu, Sublt. Claus Ervin, Drosu Nicolae, Stroescu Dan, Ionescu Traian, etc., etc.

Ca răsplată a muncei și devotamentului său pentru regiment l-am ales, ca cel mai vechi maior din corp, în delegația care a mers la Belgrad, pentru a oferi M. S. Regina Marioara a Iugoslaviei, insigna de 7 ani de comandă a Reg. 9 Călărași.

Am trăit astfel zile neuitate în tovărășia sa, în această călătorie dealungul întregei Iugoslavii, și pe coasta Dalmației, dela Spalato la Raguza, timp în care verva sa deosebită și ingeniozitatea caracterului său vesel și exuberurant, ne-a fost cel mai prețios tovarăș de călătorie.

Dar temperamentul său prea inimos, îi rezerva câte odată surprize neplăcute. Luând cuvântul, cam vehement, într'o întrunire a Societății Hipice Dobrogene, în care susținea din convingere, primatul instrucției, fu mutat la Comanda Divizionului II, în garnizoana Babadag.

Cine n'a cunoscut acest orășel turcesc, cu o cazarmă veche clădită pe urmele uneia turcești, datând din anul 1600, nu-și poate închipui diferența între ce înseamnă comanda unității din Constanța, față de aceia din Babadag.

Maiorul Marinescu, cu acelaș zâmbet optimist pe buze, se resemnă și începu și aci opera sa de instructor și bun gospodar, astfel că, abia după 5–6 luni, dotă cazarma cu o bae cu apă caldă și rece, care servea apoi la întreaga populație a urbei, o popotă a ofițerilor, care nu existase până atunci, etc., etc.

In Toamnă însă, fiind înaintat Lt. Colonel, trecu ca ajutor la Școala Ofițeri Cavalerie din Târgoviște, iar după un an, ajutor la Reg. 13 Călărași, Lugoș.

In iarna 1941, fiind cunoscut din Reg. 4 Roșiori de către Lt. Colonel rez. Rioșanu, numit Subsecretar de Stat la Ministerul de Interne, ca un ofițer energic, care știe să se impue și să domine o situație, oricât de critică, fu trimis în cele mai grele momente, în județul cel mai periculos – Prahova, ca să pue capăt rebeliunei care luase proporții atât de mari în orașul Ploești, încât armata fusese silită să tragă în răsculați.

Imi povestea cu multă modestie, greutățile și satisfacțiile avute, după reprimarea și introducerea ordinei în acel județ. In primăvara anului 1941 trecu ca ajutor în Reg. 4 Roșiori «Regina Maria» regiment ce se găsea dislocat la frontiera Bucovina, gata de a răspunde amenințărilor continui ale Rusiei față de noi.

Războiul îl găsi în această situație, și mână în mână cu fostul său camarad din Reg. 9 Călărași, eroul Colonel Claus

Ervin*) au dus, dela graniţa Bucovinei până departe peste Don, unităţile acestui brav regiment, acoperindu-l de glorie, făcând parte din vestita Divizie a 8-a Cavalerie, care, sub Comanda bravului Colonel Ioan Dănescu**), străbătuse în iureş liberator, Bucovina şi Basarabia.

Decorat cu ordinul Coroana României în gradul de Comandor şi Crucea de fier pentru fapte de arme săvârşite pe câmpul de luptă, fu numit la Comanda Reg. 9 Călăraşi «Regina Marioara a Iugoslaviei», unde îşi începuse cariera de ofiţer şi luptase în războiul de întregire ca elev plutonier.

Era cea mai frumoasă şi meritată satisfacţie ce o poate avea un ofiţer, de a comanda, în război, regimentul cu care luptase altădată ca tânăr abia eşit depe băncile şcoalei.

Dar soarta capricioasă nu îngădue întotdeauna oamenilor să aibă întreaga fericire.

Până să se prezinte la Comanda Reg. 9 Călăraşi, angajat în lupte, i se rezervase un alt comandant, astfel că Lt. Colonel Marinescu fu pus să comande provizoriu, un Detaşament în crâncenele lupte dela Odessa, detaşament format dintr'un Grup de Cercetare de C. A. şi 2 Grupuri de Cercetare Divizionare, până când i se încredinţă comanda provizorie, la început, a Reg. 5 Roşiori Arad şi apoi, peste câteva luni, comanda definitivă a Reg. 1 Călăraşi din Craiova.

Aci începu o nouă muncă titanică, pentru a organiza şi pregăti unitatea sa, în vederea luptelor la care, era chemat să participe în curând, prin intrarea în acţiune şi a C. 1 A.

Deşi însurat de curând şi tată a 2 băeţi gemeni, deşi luase parte la luptele contra bolşevicilor atât cu Reg. 4 Roşiori, cât şi în calitate de Comandant de Detaşament, la Odessa, îmi mărturisi că nu poate trimite pe ajutorul său la comanda Grupului de Cercetare, al C. 1 A., iar el să rămâe la P. S.

I-am propus să vie ca şef de secţie la Direcţia Superioară a Cavaleriei, până ce va fi înaintat colonel şi i se va încredinţa comanda de regiment, făcând parte dintr'o Divizie de Cavalerie.

Nu s'a împăcat cu această soluţie şi cerând printr'un raport special, obţinu să se considere comanda Grupului de Cercetare

---

*) **) Amândoi cavaleri ai ordinului „Mihai Viteazul", au căzut cu faţa la inamic, primul la Kerci, în Crimeia şi al doilea, în bătălia dela Marea de Azov.

de C. A. ca şi comandă de regiment şi astfel, mulţumit sufleteşte, plecă din nou cu unitatea pregătită de el, pe front, la începutul lunei Iulie 1942.

La 12 Iulie Grupul său este afectat gloriosului Corp de Cavalerie, de sub comanda Generalului Racoviţă, cu misiunea de a face siguranţă pe litoralul Mării de Azov, în faţa oraşului Mariopol, şi a Comandamentului Armatei a 3-a.

Concură astfel, cu unităţile Diviziei 6-a Cavalerie, la reprimarea ultimei încercări de debarcare a inamicului în această regiune.

La 24 Iulie este afectat Diviziei a 5-a Cavalerie şi apoi Diviziei 9-a Cavalerie, cu misiunea de a face siguranţa pe litoralul Mării de Azov, în faţa oraşului Budenowka, într'un sector de peste 30 km.

La 25 Iulie Lt. Colonel Marinescu ia comanda unui detaşament compus din Grupul de Cercetare al C. 1 A. + 1 Divizion din Reg. 13 Călăraşi şi 1 Divizion din Reg. 2 Artilerie + 1 Esc. Mecanizat, cu misiunea de a face siguranţa şi a apăra litoralul Mării de Azov, în sectorul Budenowka, între Mariopol şi Taganrog, pe aproximativ 80 km., sector ce îl apărase anterior Divizia 5-a Cavalerie.

La 28 Iulie, Grupul său de cercetare, fiind înlocuit în sector, revine la dispoziţia C. 1 A., dela care primeşte ordinul ca în dimineaţa de 1 August 1942, ora 4,30 să treacă Donul, la Rostov, în capul Corpului de Cavalerie.

Pentru executarea la timp a acestui ordin şi a avea astfel onoarea de a trece primul acest însemnat fluviu, Grupul de Cercetare de sub comanda Lt. Colonel Marinescu trebue să execute — timp de 3 zile — etape de 100—120 km. pe zi, depăşind Divizia 5-a Cavalerie, dinaintea sa.

La 2 August, primeşte ordinul C. 1 A. ca să cureţe de inamic peninsula Glafirovka, pe o porţiune de teren de peste 80 km.

Datorită priceperei şi îndrumărilor ce dă, fiind tot timpul unde pericolul era mai mare, reuşeşte, fără pierderi, să execute misiunea capturând mult armament şi făcând prizonieri marinari ruşi. După aceasta primeşte misiunea de a menţine terenul cucerit, făcând în acelaş timp siguranţa pe Marea de Azov, la Glafirovka, în faţa oraşului Jeisk, ce era tocmai atacat de trupele româno-germane, cu misiunea de a se opune oricărei debarcări de militari şi marinari ruşi, care să atace în flanc şi spate trupele atacatoare la Jeisk.

La 8 August, Lt. Colonel Marinescu primește ordin de a se deplasa circa 350 km., pentru ca, în ziua de 11 August ora 8, să se găsească la Timoscevkaia, făcând astfel un nou efort, executând 350 km. în 3 zile.

La 12 August este, afectat din nou Corpului de Cavalerie cu misiunea de a supraveghea Râul Kuban, între Potoka și Kramyjlen, aproximativ 50 km., oprind în cursul mai multor nopți încercările de debarcare ale inamicului, la Nord de Kuban, spre a cădea în spatele Diviziei a 5-a Cavalerie, ce reușise să facă un cap de pod la Protoka, în fața orașului Slavianskaia.

Pentru ocuparea acestui sector de peste 50 km. Lt. Colonel Marinescu procedează la curățirea satelor: Tichonovskij, Moldovanski și Koloss, atacând iarăși cu multă îndrăsneală, inițiativă și pricepere, resturile trupelor inamice, din satele dealungul Kubanului și a Pădurei Krassnyless.

La 19 August este afectat Diviziei 9-a Cavalerie, care îi dă ordin ca, în 6 ore, să parcurgă 50 km. pentru a ajunge la Canalul Kusska, în scopul de a menține capul de pod, pe care unitățile Detașamentului rapid Korne, reușiseră să-l facă peste acest canal.

La 21 August ora 4, Grupul de Cercetare comandat de Lt. Colonel Marinescu atacă, în legătură la dreapta cu unitățile Diviziei 5-a Cavalerie, încadrat fiind în Divizia 9-a Cavalerie, reușind până la orele 19 să cucerească pas cu pas, cotele însemnate cu 118–200–202, aproximativ 16 km.

La 22 August, Lt. Colonel Marinescu primește misiunea de a executa supravegherea râului Kuban, opunându-se încercărilor de trecere a inamicului, care intenționa să cadă în spatele Reg. 9 Roșiori.

La orele 15, Lt. Col. Marinescu primește ordin dela Detașamentul Rapid Korne, ca, în legătură cu ce a mai rămas din Reg. 9 Roșiori grav încercat la atacul localităților Temruk, să atace cota 204, din fața acestui oraș, puternic organizată și apărată de inamic.

Grupul este retras din sector depe Kuban și adus în grabă, pe linia unde Reg. 9 Roșiori fusese oprit.

Către orele 16,30 se reia atacul spre cota 204, după o scurtă recunoaștere a terenului și indicarea direcțiilor de atac.

Focul năpraznic al inamicului încearcă zadarnic să oprească atacul năvalnic al călărașilor olteni, care către orele, 21, reușesc

să cucerească o primă parte a cotei 204, respingând astfel în cursul nopții de 22—23 August repetatele contra atacuri disperate ale inamicului.

Obiectivul ordonat fusese atins, Grupul însă plătise scump cucerirea cotei 204, căci pierduse 2 ofițeri și 20 soldați, iar 5 ofițeri, 3 subofițeri și 80 soldați fuseseră scoși din luptă.

Lt. Colonel Marinescu în cursul acestui atac a fost în permanență cu unitățile din linia I-a, pe care n'a încetat să le îmbărbăteze și îndrumeze prin exemplul său personal.

In ziua de 23 August ora 5 dimineața, se reia atacul asupra cotei 204, în legătură cu Reg. 5 Călărași, inamicul luptând în retragere, părăsește cota 204, fiind continuu urmărit până la intrarea în orașul Temriuk, (aproximativ 10 km.), de trupele noastre.

In ziua de 24 August, Grupul concură la luptele ce se dau pentru atacul și curățirea orașului Temriuk, care — până seara, este ocupat de trupele noastre.

In ziua de 26 August, Grupul este trecut în supraveghere pe Kuban (în timp ce unit. Div. 5 Cavalerie au reușit să treacă la Sud de Kuban), pentru a opri eventualele debarcări inamice.

La 28 August, Grupul 51 Cercetare trece Kubanul în urmărirea inamicului.

In ziua de 4 Septembrie, Comandantul Grup. 51 Cercetare Lt. Col. Marinescu, se duce să controleze o poziție înaintată și, la înapoere, mașina în care se găsea, calcă peste 2 mine, cari aruncă mașina în aer, omorând pe acel care fusese sufletul și Comandantul Grupului 51 Cercetare, împreună cu 3 soldați.

Era ora 16, în ziua de 4 Septembrie 1942.

A fost înmormântat în cimitirul eroilor din satul Anastasiewskaia și propus — post mortem — la decorarea cu Ordinul «Mihai Viteazul».

In cimitirul îndepărtat din Caucaz, Colonelul Constantin Marinescu — Mache, cum îl îndrăgeau toți — își doarme somnul de veci, în timp ce ființa lui va rămâne mereu prezentă în gândurile celor ce l-au cunoscut, prețuit și iubit.

Colonel **Adrian Dimitriu-Șoimu**

† MAIORUL IONESCU GĂISEANU PANAIT

Şi astăzi parcă văd — înaintea mea — figura luminată de 2 ochi vioi şi pătrunzători a Maiorului Găiseanu, şi nu-mi vine să cred că acest ofiţer, dotat cu atâta energie şi voinţă dornică de viaţă, nu mai este printre noi.

La serviciu, fie la birou, fie în aplicaţiuni în teren, sau la manevre, ca şi acasă în mijlocul familiei sale — care constituia pentru el idealul fericirei ce se poate atinge pe acest pământ — el aducea cu sine o încredere în forţele nesecate ale naturei ⟨şi era un iubitor pasionat al florilor⟩, în timpul vieţii tumultoase şi

mai ales în putința de realizare și creațiune spirituală a omului, pe care o radia în întreaga sa ființă, prin lumina scânteietoare a ochilor săi, precum și prin râsul zgomotos ce-i inunda întreaga sa făptură.

Și tocmai lui nu i-a fost dat să ducă mai departe această energie biruitoare, firul vieții fiindu-i brusc scurtat de jocul capricios al Parcelor.

Născut la 22 Decembrie 1899 la Brăila, urmează liceul la Tulcea și face parte — aci — din Asociația culturală și Națională «Avântul», în care erau chemați să activeze elementele cele mai de valoare ale liceilor din Brăila — Galați — Tulcea și Bârlad, asociație născută ca o reacțiune a elementelor sănătoase ale tinerimei, contra propagandei socialisto-internaționale de pe atunci, propagată mai ales prin adepții ei de origină străină.

Intră ca elev în Școala de Ofițeri Cavalerie din Târgoviște — imediat după terminarea războiului în 1918, iar la 1 Iulie 1920, este înaintat sublocotenent în Reg. 10 Călărași, în garnizoana Tulcea, pe care și-a ales-o, ca o continuare a activității sale de elev.

Aci, în liniștea patriarhală a acestui oraș dunărean, sublocotenentul Găiseanu se dedică cu totul instrucției, educației și pregătirei de război a unității sale, astfel că, după absolvirea Școalei Speciale de Cavalerie, ca o încoronare a muncei sale neobosite, reușește să tipărească prima sa lucrare militară: «Aplicațiuni cu plotonul de Cavalerie».

Inaintat locotenent, este mutat în Reg. 9 Călărași «Regina Marioara a Jugoslaviei», după care, datorită faptului că se remarcase ca un strălucit instructor și pedagog, este mutat în cadrele Școalei Ofițeri de Cavalerie Târgoviște.

Aci, îndeplini la început funcțiunea de inspector de studii, pentru ca, fiind înaintat căpitan la 1 Octomvrie 1930, să i se încredințeze Comanda Escadronului de elevi, pe care a deținut-o între anii 1932-1936, timp de 4 ani consecutivi, ceiace constitue pentru un ofițer de Cavalerie, un titlu *nepieritor de glorie.*

In acest răstimp a predat cursul de Tactica Cavaleriei, ca ajutor și cursul de Topografie, curs foarte dur, dar cu atât mai important pentru un ofițer de Cavalerie, reușind a pregăti, din acest punct de vedere, în mod desăvârșit pe viitorii ofițeri.

Deasemenea a mai predat Cursul de Educație Militară, apanajul Comandantului de Escadron, obținând în această calitate cele mai frumoase rezultate, atât în ceiace privește educația elevilor, cât și pregătirea lor de viitori instructori.

Având o practică acum consacrată, publică următoarele scrieri: «Aplicaţiuni cu escadronul» şi «Călăreţul în patrulă şi patrulele de Cavalerie».

La 1 Aprilie 1937 este mutat la Centrul de Instrucţie al Cavaleriei, la început ca ajutor de Director de Studii, pentruca la 1 Noemvrie, al aceluiaşi an, să treacă ca director titular.

Aci, publică o nouă lucrare de valoare pentru tinerii ofiţeri de Cavalerie: «Precizări tactice în legătură cu aplicaţiunile în cavalerie».

Este numit în acelaş timp ca profesor de Tactica Cavaleriei La Şcoala de Aplicaţie a Infanteriei, din Sibiu, unde destoinicul său Comandant, Colonelul N. Pălăngeanu îl notează astfel:

Este un ofiţer care face cinste armei noastre şi armatei, ca, apoi, la mutarea la inspectoratul General 3 de Armată, să adauge: «Şcoala de Aplicaţie a Infanteriei regretă că pierde un profesor atât de devotat, de muncitor şi de valoare, de care îşi va aminti întotdeauna cu deosebită bucurie».

Mutat la Inspectoratul General 3 Armată, ca ajutor al Şef. Bir. Operaţii, este detaşat pe timpul dela 1 Aprilie — 22 Septemvrie la Inspectoratul General al Cavaleriei, în Comisia de elaborare a Regulamentelor Cavaleriei, încredinţându-i-se să studieze şi să elaboreze Regulamentul Instrucţiei Technice a Cavaleriei, până la escadron inclusiv, experimentându-l la Şcoala Ofiţeri activi Cavalerie.

Deasemenea, în timp numai de 30 de zile a întocmit şi redactat Manualul Ofiţerului de rezervă de Cavalerie, lucrare care a fost apreciată de M. St. M. ca foarte bună.

De atunci nu a mai fost nici o comisie de elaborare de regulamente în cavalerie, la care Maiorul Găiseanu să nu fie chemat a lua parte.

Pentru a-şi face stagiul în gradul de Maior pe zona de concentrare este mutat Comandant de Divizion în Reg. 5 Călăraşi, unde îndeplineşte în plus şi funcţiunea de Şef al Bir. Instrucţiei fiind calificat astfel: «este definiţia însăşi a unui ofiţer de elită».

Publică încă 2 lucrări şi anume:

«Grupul de Recunoaştere Divizionar şi de C. A.» şi

«Cavaleria în lumina noului regulament al M. U.» şi este apreciat de fostul său comandant de brigadă, D-nul General Pantazi, ca foarte bun ofiţer superior.

La 6 Februarie 1940, este detaşat la Inspectoratul General

al Cavaleriei, pentru a lucra din nou în Comisia de elaborare a Regulamentelor Cavaleriei, redactând:

– «Directivele pentru instrucţia technică şi de luptă a Grupei, plotonului şi escadronului».

Dar situaţia critică în care se găsea ţara, îl fac să revie la Reg. 5 Călăraşi, unde i se încredinţează funcţiunile, la început de ajutor şi apoi de Comandant al Grupului 61 Recunoaştere în operaţiile de evacuare ale Basarabiei, dela 26 Iunie, la 7 Iulie 1940.

După aceasta grea operaţie, executată fără nici o pierdere în oameni şi materiale, Grupul său este transportat în grabă pe frontiera Transilvaniei, în regiunea Satu-Mare, în dispozitiv de acoperire, executând sub ordinele Corpului II Armată, General Son, evacuarea oraşului Satu-Mare, operaţie grea, care revine în bună parte priceperei şi destoiniciei Maiorului Găiseanu.

Dela 29 Februarie la 5 Aprilie 1941, urmează la Centrul de Instrucţie al Cavaleriei, Sibiu, un curs de Specializare Româno-german după care este mutat din nou la Insp. G-ral al Cavaleriei, având însă, ca destinaţie la mobilizare Reg. 5 Călăraşi.

Inceperea operaţiunilor contra Bolşevicilor îl găseşte ca ajutor în Grupul 61 Cercetare, cu care ia parte la luptele glorioase ale acestuia în Basarabia şi mai ales în regiunea Odessei, şi apoi în urmărirea executată din regiunea Maiaky către Ovidiopol-Odessa, acţiune ce a fost descrisă pe larg în Rev. Cavaleriei sub titlul «In urmărirea inamicului».

Reîntors la Direcţia Sup. a Cavaleriei, căreia îi revenea sarcina de a elabora noile regulamente, pe baza doctrinei şi regulamentelor germane, Maiorul Găiseanu a fost, datorită practicei sale anterioare, cel mai preţios colaborator al traducerii, adaptării şi redactării acestor regulamente, reuşind ca, în curs de aproape un an, să facă să apară următoarele:

«Instrucţiuni referitoare la grupa şi Plotonul Călare»,

«Instrucţiuni referitoare la Patrulele de Cavalerie şi Elementele de siguranţă»,

«Plotonul de Cavalerie şi Aruncătorul uşor de 60 mm.», şi

«Escadronul Călare şi pe jos».

Tot atunci a publicat în Revista Cavaleriei şi un extras din lucrarea sa «Grupul de Cercetare de C. A., în lumina Regulamentului german de Conducerea Trupelor».

După această activitate întinsă Maiorul Găiseanu a fost mutat pentru terminarea stagiului pe front, la Reg. 10 Roşiori Purtat.

Intre timp, o veche leziune apendiculară se agravă, necesitând internarea sa în spital.

De aci, am primit ultimele sale rânduri, pe care le transcriu întocmai :

«Am renunțat să mă operez de apendicită, pentrucă ar fi însemnat să lipsesc 2 luni de pe front, ceiace am considerat că este prea mult».

Indemnat în acelaș fel și de cel mai bun camarad al său și șef de promoție, Maiorul Găiseanu, pentru a pune capăt comentariilor, pleacă pe front, de unde, după o acțiune frumoasă în calitate de Comandant de Divizion în Reg. 10 Roșiori Purtat, în Caucaz, este nevoit să se evacueze urgent, starea sa de apendicită acută, agravându-se.

Operat în ultima extremă, își dă sufletul în ziua de 27 Februarie 1943, condus la locașul de veci de toți camarazii și prietenii săi, aflați în București.

Maiorul Găiseanu a fost nu numai un ofițer distins al armei noastre, dar el a întrunit, într'un mod armonios calitatea de instructor, cunoscător, până în cele mai mici detalii de executare a instrucției technice și de luptă a micilor unități, cu aceia de elaborator meticulos al regulamentelor armei, însușiri cari, dublate cu realul său talent de adevărat scriitor militar de vădită concepție și vast orizont, îi dădeau putința de a se integra printre stâlpii solizi de muncă și de vrednică realizare ai Cavaleriei.

Dar poate și marea sa încredere în viață și în oameni, cât și marea prețuire a unora, dar mai ales necunoașterea și neînțelegerea altora, l'au condus la o jertfă cu totul inutilă.

Moartea lui însă, în condițiuni atât de tragice, poate fi pusă alături de aceia a Colonelului 'Cristu Cantuniar, căzând la fel, istoviți de boală, de care nu au voit să țină seamă, întru îndeplinirea datoriei sfinte către Țară, Armată și Cavalerie.

Colonel **Adrian Dimitriu Șoimu**

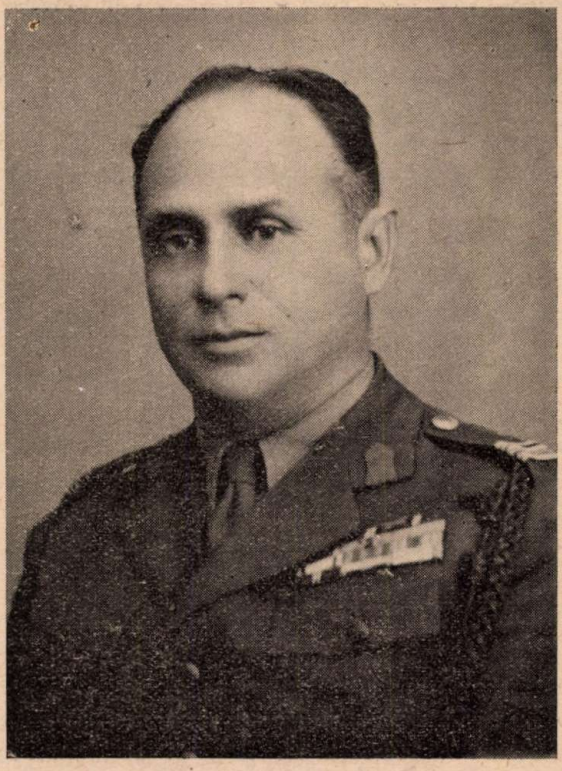

† CĂPITANUL NICOLAE TOMIDA

Vestea întâi confuză apoi confirmată despre moartea eroică a Căpitanului Tomida Nicolaie din Regimentul 5 de Călăraşi în grelele lupte din Cuban, ne-a înpetrit inimile tuturor celor ce l-am cunoscut.

Mâhnirea şi durerea ne este şi mai mare căci eroul Căpitan Tomida cade în pragul înălţărei sale la gradul de Maior, cade în noaptea de 24/25 Iulie orele 2,15 într'un contra atac dat de unitatea sa pentru restabilirea situaţiei grele în care se afla regimentul, cade în ziua când la regiment sosise ordinul de mutarea sa în Ţară în Regimentul 12 Călăraşi şi îşi aştepta înlocuitorul la unitatea sa.

Ostaş desăvârşit, fire hotărâtă, suflet bun, blând şi loial.

Aceste calităţi l-au făcut să fie iubit de şefi, camarazi şi subalterni. Soţ şi părinte ideal.

Căpitanul Tomida s'a născut la 16 Octombrie 1901 în Roman, fiu al Profesorului Teodor Tomida, familie veche moldovenească cunoscută de toţi din ţinuturile Romanului, Iaşului şi Dorohoi şi în întreaga Moldovă.

A urmat cursul primar în oraşul Roman, cursul secundar la Liceul Internat din Iaşi, a luat parte ca cercetaş în războiul din 1916, a urmat şi absolvit Şcoala de Cavalerie şi la 1 Iulie 1925 este înălţat Sublocotenent în Regimentul 7 Călăraşi. Îl văd ca eri când s'a prezentat acum 18 ani, plin de viaţă şi îmbold la muncă la Escadronul ce îl comandam.

La 1 Octombrie 1929 a fost înălţat la gradul de Locotenent şi mutat în Regimentul 6 Roşiori, la 24 Iunie 1938 a fost înălţat la gradul de Căpitan şi în 1939 când hoardele bolşevice, cei fără Dumnezeu şi familie s'au năpustit asupra Ţării noastre, fără a avea dreptul să ne măsurăm puterile, Căpitanul Tomida se găsea cu unitatea sa pe frontiera Basarabiei şi a suferit acea retragere fără luptă, dar care l-a călit mai mult pentru timpurile ce avea să vină nu prea târziu.

Ziua răfuirei, 22 Iunie 1940, l-a găsit în Regimentul 5 de Călăraşi şi plin de elan a înfruntat luptele dela Prut, din Basarabia, Nistru, Bug, Nipru, Marea de Azov şi Caucaz. Nu părăseşte odată unitatea dela începutul războiului şi până a închis ochii. Doar la 4–5 luni apare în mijlocul scumpei lui familii pentru 2–3 săptămâni.

Pentru faptele de arme săvârşite de eroul Căpitan Tomida, i s'a conferit Medalia *„Cruciada împotriva bolşevismului"* cu baretele: Basarabia, Nistru, Bug, Nipru, Marea de Azov şi bareta de argint Caucaz.

Coroana României clasa IV-a cu spade şi panglică de Virtute Militară.

Steaua României cu spade şi panglică de Virtute Militară.

Coroana României clasa V-a precum şi numeroase citări prin ordin de zi a Regimentului 5 Călăraşi pentru îndrăsneţele şi iscusitele sale fapte de arme.

Infruntând fără pic de ezitare toate luptele grele prin care a trecut unitatea sa, mereu în mijlocul soldaţilor din linia I-a şi de ne numărate ori înaintea lor, Căpitanul Tomida scăpa ne atins până în noaptea de 24/25 Iulie când nu mai aparţinea Regimentului 5 de Călăraşi dar din care a ţinut să nu plece până nu va preda unitatea personal în mâinile celui ce trebuia să-l înlocuiască.

Fapta nu s'a putut petrece așa cum a vrut el, căci cei ce îl țineau poate 10 contra 1 l-au prăbușit, sufletul său s'a înălțat la cer, înmulțind ceata eroilor Neamului Românesc cu încă unul, iar trupul său a rămas pentru odihnă în Comuna Glibovca din muntele Misaj Cuban.

Mormântul trupului său va fi pentru cei ce vor a ne judeca, chezășia și dreptatea că Neamul Românesc pentru a-și apăra hotarul la Nistru a trebuit să-și jertfească fii în Cuban.

Dormi în liniște iubite camarad, știm cu toții care ți-a fost ultima ta grijă, grija de familie, soția și dragii tăi băeți, deacum ei sunt ai noștri, ai Neamului Românesc și vom avea grijă de ei, iar sufletul tău bun și blând de sus din ceruri să-i călăuzească pe calea cea bună.

Locot.-Colonel **Filip Petru**

„REVISTA CAVALERIEI"

COMITETUL DE DIRECȚIE

Președinte: General Pantazi C.

Membrii:
General Sănătescu M.
General Racoviță M.
General Nicolescu C.
General Cialik Gh.
General Manafu M.
General Codreanu I.
General Munteanu Gh.
Colonel Teodorini C.
Colonel Popescu G.
Colonel Dimitriu-Șoimu Ad.

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte: General Măinescu Vasile

Membrii:
Colonel Eftimiu I.
Colonel Constantinescu Vl.
Colonel G. Popescu

Membru și secretar: Căpitan Negulici Alex.

COMITETUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte: Colonel Eftimiu I.
Ajutor: Lt.-Colonel Kirculescu Petre
Ofițer cu Tipografia: Căpitan Sandovici Al.

Costul abonamentului pe un an:

— **Pentru ofiţeri** . . . . . 300 lei

— „ **biblioteci** . . . . . 400 lei

Corpurile de trupă şi ofiţerii abonaţi cari până în prezent nu au achitat abonamentul, sunt cu insistenţă rugaţi a trimite neîntârziat plata abonamentului.

Corpurile de trupă şi serviciile sunt rugate să anunţe Administraţia Revistei asupra mutărilor de ofiţeri dintr'un corp în altul.

Condiţiunile ce trebue să îndeplinească un articol spre a fi publicat în Revista Cavaleriei:

— Subiectul lucrărei să fie conform cu prevederile arătate la scopul revistei.

— Să nu cuprindă polemici şi indiscreţiuni cari ar primejdui apărarea ţărei şi în fine să nu atingă disciplina sau să fie contrarii prestigiului armatei.

— Să fie semnate de autor sau pseudonim, cunoscut de redacţie.

— Articolele vor fi scrise la maşină la două rânduri cu ortografia Academiei Române şi pe o singură pagină, lăsându-se nescris 1/4 din stânga paginei.

Schiţele să fie făcute cu tuş negru.

Manuscrisele nu se înapoiază.